

ÉJSZÍN SZÁRNYAK EL FUERTE FELETT

CALL of
CTHULHU

Írta: Tantos András

Helyszín: Fort Lowell és Tucson, Arizona állam, Amerikai Egyesült Államok

Időpont: 1928. szeptember 12. (szerda)

Elárulom nektek, hogy a forró, csontszáraz Arizona a kedvenc amerikai államom és az első épkézláb kampányom is ide terveztem, úgyhogy éppen ideje, hogy színpadra lépjen. Ehhez a kalandhoz a Mester néhány történetötletét használtam fel a Commonplace Bookjából, ahogyan azt a megosztó August Derleth és a nála nagyobb népszerűségnek örvendő Ramsey Campbell is megtették. Nem könyvtározás modul, de a lejátszásához nem árt némi tapasztalat, mert sok forog a kockán. Köszönöm Gondos Máténak, hogy átnézte a munkám! A néhai Charles Leland Sonnichsent is köszönet illeti, aki nem más, mint a Tucsonról szóló helytörténeti könyvem szerzője. Fort Lowell történelmét és népét pedig Teresa Turner és a Spicer házaspár, Edward és Rosamond művéből ismertem meg. Végül, de nem utolsósorban az Adkins familia, Jesus Camacho és Monte Mansfield sírkövei előtt is fejet hajtok.

Mesélői háttér:

Kicsiny és jelentéktelen bolygónk talán legundorítóbb szörnyszülőttei, a torkos, rothadt tetemeken élő ghulok zöme nem vallásos, bár elő szokott fordulni, hogy bizonyos Mítosz-hatalmasságok köré kisebb-nagyobb, elhivatott kultuszok szerveződnek. Rejtély, hogy a förtelmes, skorpiószerű Baoht Z'uqqa-Mogg hite miért nem örvend nagy népszerűségnek a földalatti, patás bestiák körében, hiszen szó szerint köztük, köztünk jár, ezernyi gyilkos kórságot terjesztve, amik lucullusi lakomákat biztosítanak a faj számára. Történetem főgonosza, Griohr is e kisebbség, a Pestishozó önjelölt prófétáinak egyike, aki „házájában”, Belgiumban ismerkedett meg az alig ismert Mérhetetlen Vén tanaival. A szörnyeteg az évtizedek során egy kicsi, de annál hübb keménymagot gyűjtött maga köré, és a modul kezdetén egy arizonai megyeszékhely, Tucson mit sem sejtő lakóinak talpa alatt üzi sötét, morbid üzelmeit. Azért vezette őket ide, mert egy rettegett, hatalmas varázsló - ha az egyáltalán, és nem több - elhíresztelte közöttük, hogy a perzselően forró éghajlatú, délnyugati állam az elmúlt évtizedek során a tüdőbajosok Mekkája lett. Griohr a világháború során látta, milyen pusztításra képesek az emberiség fegyverei és tisztában van azzal, hogy Baoht Z'uqqa-Mogg nem sebezhetetlen, ezért nem a népes város egyik temetőjében akarja megidézni, hanem egy félreeső helyen, ahol nincsenek szemtanúk, állig felfegyverzett csoportok, és az egyik követője jelezte, hogy ismer egy ilyen zugot.

A szintén Európából jött Reinhold Krieger is Tucsonban él. Egy porosz ördögimádóról van szó, aki annak a Stanislaw Przybyszewskinek a tanítványa, aki a Sátán gyermekeit és a Sátán zsinagógáját írta. Amerika keleti partján többször is meggyűlt a baja a törvénnyel, illetve komoly egészségügyi problémái is adódtak, ezért nyugat felé vette az irányt. A történet kezdetekor a sivatagi város egyik jobb környékén lakik, egy gazdag, megözvegyült asszonyon élőködve, aki érdeklődik az okkultizmus iránt. Krieger élete fenekestől felfordult, mikor egyik feketemiséje során, amire a szomszédos Fort Lowell félreeső temetőjében került sor, egy hollószínű, hangtalanul szárnyaló ördög látogatta meg. A következő alkalom sem volt eseménytelen, egy patás lábú, félelmetes démon bújt elő a föld alól, hogy németül szóljon hozzá! Otto Amsel volt az, az egykor „Cincinnati Chuckként” ismert és félt német-amerikai bandita, immáron ghulformában; Griohr egyik követője, akinek feltűnt, hogy az idegen az anyanyelvén fohászodik a pokol nagyságaihoz, így elhatározta, hogy megrétfálja. A hatás fokozása érdekében még az éji huhogány csatlósát is bevetette. A félelmetes próféta először ellenezte ezt a kapcsolatot, de Amsel, aki mindig is nyakas személy hírében állt, ellenszegült, mire a kultusz vezetője magától a Mérhetetlen

Véntől kért tanácsot. Baoht Z'uqqa-Mogg helyeselte az ex-törvényenkívüli ténykedéseit, így a groteszk vicc mit sem sejtő céltáblájából a Pestishozó szolgálinak hasznos eszköze lett.

Nyomozói háttér:

Tucson, Pima megye székhelye az Egyesült Államok negyvennyolcadik, vagyis legfiatalabb államának, a forró, sivatagos és meglepően ősi múltú Arizonának egyik legfontosabb városa. Kis híján harmincezer embernek jelent otthont. 1776-ban alapították az Ibériai-félszigetről érkezett szakállas, acélpáncélos gyarmatosítók, története során Spanyolországhoz, Mexikóhoz, az Egyesült Államokhoz, sőt, még a lázadó Amerikai Konföderációs Államokhoz is tartozott. A szívós, hajthatatlan apacsok jelentette veszély felszámolása után fokozatosan magára talált és fényes, békés, virágzó jövőt épít polgárai számára. Az idősebb korosztály képviselői néha már rá se ismernek az egykori határvárosra, aminek egyeteme, áruházai, modern szállodái és színházai is vannak. Az elmúlt évtizedekben tuberkulózissal és egyéb tüdőbajokkal küzdők ezrei költöztek ide az orvosaik tanácsára, akik a tiszta levegő és a száraz éghajlat jótékony hatásait ecsetelték nekik - valószínűleg a Doc Holliday néven ismert pistolero volt a leghíresebb. Annyian jöttek, hogy a TBC Arizona első számú halálozási okává vált. Csak Tucsonban hétezer idegen arc tűnt fel, akik szanatóriumokban, otthonokban vagy sátrakban élnek, miközben gyógyulásra várnak. Edwin Messenger, a nyomozók barátja egy ilyen egészségügyi betelepülő, az új-angliai, boszorkányhistóriák kísértette Arkhamből érkezett 1927 októberében. A tengerészgyalogság volt hadnagya nem TBC-s, német mustárgáz marta össze a tüdejét a belleau-i erdőért folytatott nehéz ütközetben. Harvey Adkinsék ranchén él, ami egy egykori katonai támaszpont területének egy részét és néhány épületét öleli fel. A sekély vízű, rendszeresen kiszáradó Rillito szomszédságában, Tucsontól 12 km-re elterülő Fort Lowell 1873 és 1891 között védte a tucsoniakat a vad apacsok dühétől. Még híres emberek is szolgáltak itt, mint Walter Reed, a sárgaláz szakértője. A legendás főnök, Geronimo fegyverletétele után viszont feleslegessé vált, ezért a hadsereg kiürítette. A vályogtégglából emelt épületekbe mexikóiak költöztek, akik elsősorban földművelésből és állattenyésztésből élnek, Fort Lowell az Erődként, az újonnan érkezettek nyelvén El Fuerteként született újjá. A spanyolajkúakat fehérek követték, elsősorban azok a mormonok, akik azért költöztek Mexikóba, hogy büntetlenül gyakorolhassák a többnejűséget, de a hosszú, véres forradalom alatt visszatértek az Egyesült Államokba. Néhány surlódást leszámítva nincs gond az együttéléssel. A lakók nagy többsége tököt, kukoricát, babot, dinnyét és méregerős paprikát természet a folyómenti, öntözőcsatornákkal átszőtt, állati igaerővel megdolgozott földeken. A fölös terményt a tucsoni kínaiak boltjai vásárolják meg. A többi erődbeli kereskedelemről vagy tüdőbetegek gondozásából él, esetleg a tehetősebb gazdák marháit tereli. A közösség oroszlánrészt önálló, kávé, cukor, liszt, sós, gyufán, lőszeren és egy-két egyéb holmin kívül kevés dologra van szüksége.

Add át a nyomozók egyikének Messenger levelét, ami a Segédletek közt van! Egy hónapok óta esedékes baráti látogatásra érkeztek ide. A kényelmes, de azért kissé megerőltető utazás öt napot vett igénybe. A vonatról leszállva az 1919-ben átadott Kongresszus Szálloda komfortos szobái és figyelmes személyzete várják őket a 303-311 East Congress Streeten. Az árak megfelelnek az alapkönyvben leírtaknak, vagyis egy szoba egy hétre 24 \$-ba kerül, az árba a kiszolgálás is beletartozik. Tucson egyik mozija és színháza, a Rialto a szépen berendezett, kívülről is mutatós téglapüvellet szemben magasodik, izgalmas filmekkel, színdarabokkal és vaudeville show-kkal szórakoztatva a látogatóit. Jelenleg a Kamerást, Buster Keaton és Marceline Day romantikus vígjátékát és egy melodramát, a Táncoló lányainkat

játsszák. Utóbbiban a szemrevaló Joan Crawford, a későbbi ikonikus hollywoodi díva és femme fatale bontogatja szárnyait. Tucson az építészeti remekművekhez szokott szemnek nem szép, de élhető, pezsgő város benyomását kelti. Ám egy született új-angliai jenkinek még most, kora ősszel is nagyon meleg van, a hőmérő

higanyszála 26 Celsius-fokig is felkúszhat. Ha autót akarnak bérelni, napi 1-3 \$-juk bánja, de túl nagy választékuk nem lesz, Tucsonban a Ford a király.

Fort Lowell, avagy El Fuerte:

Az elegánsan felöltözött, széles mosolyú Edwin Messenger a szálloda szépen berendezett lobbijában várja a barátait. A forró szívű ölelések, energikus kézfogások és kötelező körök után, bár nekik is írt, a szülei és az öccse hogylétéről érdeklődik. Fekete színű Ford T-modelljével érkezett, amiben kényelmetlenül, de mindannyian elférnek, ha a kocsikölcsönzés kimarad. Útközben mesél egy kicsit az új otthonáról. Nem egy elbűvölő, új-angliai ékszerdoboz, de szerethető hely. A szorgos, barátságos és vidám gondozóit, szomszédait is megkedvelte, bár a mexikóiaktól eleinte tartott egy kicsit. Most viszont már rendszeresen részt vesz a hétfégi fiestáikon és háborús kalandjaival szokta szórakoztatni a gyerekeiket. A civilizált, de mégis a közelmúlt szilaj hangulatát árasztó Tucson elhagyása után egy hepehupás, porlepte, bokrokkal és gyertyatartókra emlékeztető saguaro kaktuszokkal övezett földút visz a felszámolt vályogerődhez, ahol nehéz, de pezsgő, gyerekzsivajtól zajos élet váltotta fel a fegyelmezett, katonás rendet. A piciny településnek temetője, iskolája, egy szicíliaiak alapította szatócsboltja és két egyszerű, szegényes temploma is van. A római katolikus kápolna nemrég megsérült egy pusztító vihar során, a helyi férfiak apránként építik újjá. Jelenleg gyászfekete tollazatú pulykák gubbasztanak benne. Orvosi rendelő nincs, de három mesztic nő is akad, aki jártas a bábamesterségben és ismeri a fűben-fában rejlő gyógyerők titkát. Legelésző, ugrabugráló kecskéket, kapirgáló baromfiakat, szamarakat,

öszvéreket és aránylag barátságos korcskutyákat kell kerülgetni. A primitív, szűkös, spártai otthonok vályogfalain vörös paprikafüzérek tömkelege szárad. Az egyik alatt egy tizenéves, sovány anyát látnak, aki éhes csecsemőjét egy engedelmes, rozsdabarna szőrű anyakecske duzzadó tőgyéhez tartja.

Az arkhami férfinak az Adkins Pihenőrancho szolgált otthonául, ahol valamikor az erőd tisztjei hajtották álomra a fejüket. Korábban Mrs. Cate Tuberkulózis Szanatóriumaként ismerték, de februárban gazdát cserélt, egy néhai ápolt szülei vették meg Dolly Cate-től, aki húsz évig üzemeltette. Harvey és a Froniának becézett Sophronia Adkins Illinois államból költöztek ide két esztendeje, hogy lányuk, Dicey tünete enyhülhessenek. A család nagybetege tavaly halt meg, Adkinsék pedig megvásárolták a birtokot, hogy a fiatalon elhunyt gyermekük sorstársait ápolhassák. Három lányuk és egy fiuk van: Virginia, Vinda, Belva és Marion. Mindannyian kedves, törődő és segítőkész emberek, akik jó viszonyt ápolnak a mexikói szomszédaikkal, a nők sok receptet is eltanultak tőlük. A családfő a nyomozók érkezésekor egy tömzsi, narancs-fekete, mérges gilát, más néven viperagyíkot csap agyon a fejszéjével. Messenger szobája egyszerű berendezésű, de kényelmes, a hadfi maroknyi kitüntetése és jelvénye bekeretezve díszel a falon. Az asztalon csendes írógép várja a múzsza csókját. Ágyán egy nyitott könyv, a tengerészgyalogosok közt szolgált Thomas Boyd világháborús visszaemlékezése hever, címe A búzán keresztül. Könyvespolcát főként hadtörténelmi könyvek és háborús regények terhelik, mint Gardner W. Allen Haditengerészetünk és a berber korzárókja, John W. Thomason Szuronyt fel! című novelláskötete, valamint A bátorság vörös szalagja Stephen Crane tollából. Az Adkins család mosolygó nőtagjai tegnapi almás pitével, szendvicsekkel és Coca Colával kedveskednek a messziről érkezett látogatóknak. A volt tengerészgyalogos hadnagyon kívül 1d5 további tüdőbeteget gondoznak itt. Ha kiülnek a ház melletti padokra, két vigyorgó, jovialis mesztic sétál oda hozzájuk, hogy tüzes tequilával kínálja őket. Messenger amigói, Alfredo Olivas és José Mondragón, akik már várták őket, de mivel ketten tudnak félig angolul, nehéz szót érteni velük.

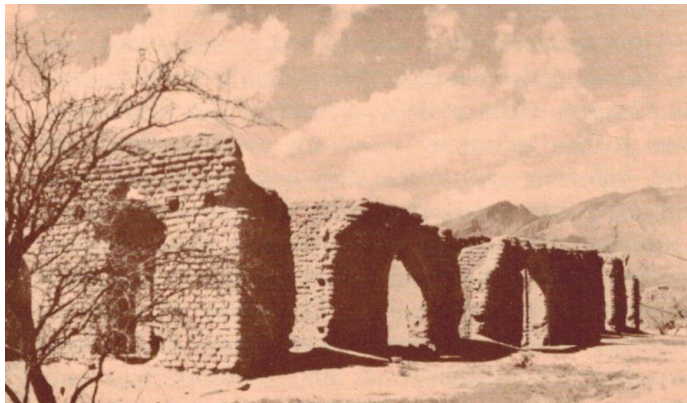
Barátjuk némi beszélgetés után ecsetelni kezdi, hogy miféle hátborzongató történetekről hallott, milyen furcsaságokat tapasztalt a környéken. A beköltözéskor összebarátkozott egy másik, kétszer idősebb ápolttal, egy Dale Ferguson Wilton nevű memphisi kalaposmesterrel, aki sajnos röviddel a megismerkedésük után elhunyt. Két héttel ezelőtt azonban meglátott egy idegent Tucson sportnegyedében, aki az öreg szabadkőműves egyedi, háromszögletű, ezüsből készült zsebóráját viselte, holott vele temették el az Evergreen Temetőben - **0/1 ÉPE**. A sportnegyed egy múlt századi eufemizmus, a nem helyénvaló férfi szórakozási formáknak, tehát a szerencsejátéknak és a kurvázásnak otthont adó körzetekre utal. A Gay Alley, Tucson piroslámpás negyede Mervin G. Gay, egy korai telepés nevét viselte, így a homoszexualitáshoz semmi köze nem volt, de a vidámsághoz annál több. Régóta szúrta a tisztességes polgárok szemét, az 1917-es hadbalépés idején, kezdésnek át is keresztelték Sabino Streetre, de szinte mindenki a régi nevén emlegeti. Messenger azt hallotta Tucsonban, hogy a város konkrétan egy katonai reptérről esett el miatta, ezért fel akarja számolni, de még nem járt teljes sikerrel. Még ezt az erődöt is azért építették ilyen messzire, mert féltek, hogy a helyőrség menthetetlenül elzüllik, hiszen a felettből kétes hírű utca már akkor, a 19. században is létezett, csak más néven.

A nyugatabbra fekvő temetőcske melletti vályogkalyibában egy rossz külsejű, mogorva remete él június eleje óta. Az előző lakói, Ignacio és María Pineda valamiért viharos gyorsasággal költöztek el. A magányos lakásfoglaló mexikói kinézetű, de gringónak mondja magát. John Philips a neve, El Fuerte lakói azonban csak El Diablo Sedientóként, „Szomjas Ördögként” ismerik, ugyanis sokszor részeg, de még senki sem látta enni, vadászni vagy ételt vásárolni, illetve állatait, földjeit sincsenek. A mexikóiak szerint biztosan ördögös, boszorkány, aki naplemente után prérifarkas- vagy kutyaalakot ölt, hogy bajt okozzon, átkokat szórjon. Az ilyen galád szerzetet az öregek szerint csak sóval és hangos zenével lehet távol tartani. Ezekben a hiedelmekben Messenger csak nevet. Ez a Philips egyszer betévedt a munkahelyére, ahol négy gyűrűt és egy indiánfejes tajtékipipát tett pénzzé. Többet nem látta, de a fülébe jutott, hogy Tucson többi zálogházát gyakrabban látogatja. Piti betörő lehet. A csinos kis pipát amúgy néhány nap múlva megvásárolta egy úriember, de még aznap visszahozta, mert rettenetes íze volt.

Fort Lowell még kísértetjárta hely hírében is áll. A romok közt tanyázó túlvilági jövevény majd három évtizeddel ezelőtt még sokkal aktívabb volt, mint manapság. A sok-sok töltényt ellövöldöző férfiakra és a ráuszított kutyákra kavicszáport zúdított, sőt, állítólag egy kövér pulykát is meglovasított. Ez a szellem köddé vált, de Messenger 1915-től haláláig itt élő barátja, Ferguson Wilton váltig állította, hogy többször is megpillantott egy fantomot, amit a körvonala alapján lovaskatonának vélt. A volt tiszt ugyan nem találkozott a szellemmel, de 1d6+1 nappal a nyomozócsapat érkezése előtt, midőn álmatlansággal küzdve forgolódott, németre hasonlító kántálást vélt hallani a romos kápolnából. Másnap egy elvágott nyakú, fekete tyúkot találtak az épületben, ami félelemmel töltötte el a mexikói parasztokat - **0/1d2 ÉPE**. A nyomozók barátja alaposan körülnézett a megszenteltelenített hely környékén, de hiába. Amúgy két hónappal ezelőtt itt járt egy kivágott újságikkal teli mappával hadonászó, kissé bogarasnak tűnő szellemvadász, aki mindenkit kikérdezett. A nevét sajnos már nem tudja felidézni, de a névjegykártyája Adkinséknél van. Ha a csapat kíváncsi rá, Adlai Digby a becsületes neve és az állam szívéből, Phoenixből jött.

Szintén a mesquite cserjék és fák közt megbújó temető közelében esett meg tavalyelőtt, hogy Ramon Figueroa, egy erődbeli parasztlegény egy elképesztően magas és széles vállú, barna szőrrel borított vadembert pillantott meg vadászat közben. A guggoló, csúcsos fejű, majomszerű teremtmény egy tasakospatkányt akart kiásni a földalatti vackából. Figueroa ötven-hatvan lépésre lehetett tőle, de iszonyú bűzétől öklendezni kezdett. A lény felfigyelt a zajra, megfordult és állítólag olyan szörnyű és rút volt, hogy csakis az Ördög lehetett. A fiatal mexikói azonnal a fenevad felé tüzelt, majd menekülőre fogta. Nyolcadmagával tért vissza, de az elszánt férfiak egyetlenegy vércseppet sem találtak, csak néhány furcsa, nagy lábnyomot, amit még a kutyáik sem mertek követni. Pedig ádáz házőrzőkről van szó, amik már prérifarkast, sőt, egy alkalommal még pumát is öltek - **0/1 ÉPE**. Az elejtett nagymacska bőre a szatócsbolt falára van kiszegezve.

Utolsóként a la lloronáról, a síró asszonyról mesél, ami a Rillito partján szokta keresni a vízbe fojtott gyermekeit. A legenda szerint egy gyönyörűséges nő volt, aki a hűtlen édesapjukat akarta megbüntetni,

de keservesen megbánta borzalmas tettét. A mexikói anyák az ő történetével ijesztgetik a gyerekeiket, hogy ne játsszanak vízközelben. Ugyanakkor nem egy felnőtt él El Fuertében, aki váltig állítja, hogy látta a fantomot, vagy hallotta annak keserves, szívszorító zokogását, bár Messenger szerint rikoltozó baglyok vagy vöröshiúzok voltak a tettesek. Ha Alfredo Olivas is jelen van, sűrűn bólogat. Tavaly, mikor kint éjszakázott, hogy móresre tanítsa a földeken garázdálkodó javelinákat, azaz örvös pekarikat, egy csodaszép, fehérbe öltözött nőt pillantott meg a folyónál, aki két-három tenyérynivel a talaj fölött lebegett. Nem hallotta sírni, de biztos, hogy a la llorona volt - **0/1 ÉPE**.

Várhatóan sokáig fennmaradnak majd, hogy beszélgessenek. 1d2 órával éjfél előtt Spanyol nyelvű ordítózás üti meg a fülüket. Rosario Figueroa, a közösség curanderája, azaz javasasszonya halott! Az emlegetett számár, Ramon Figueroa talált rá, mikor hazatért a városból, ahol a kiszemeltje él. Az unokája, egy fedél alatt laktak. A meredt tekintetű, ziháló, ádázul vicsorgó férfi megbolondult és egy kapával a kézben ront mindenkire, aki be akar jutni a vályogviskóba. Egyfolytában az Ördögöt emlegeti, hol spanyolul, hol angolul. A Pineda család is szóba kerül, akiket szintén a pokol teremtményei üldöztek

el. Valahogy le kell gyűrniük. Odabenn hemzsegek a kövér legyek, a döngölt földpadlón nem a tündéri, szelíd tekintetű, közkedvelt anyóka hever, hanem egy gyomorforgató, félig elfogyasztott húsmassza, amit már csak a ruházataról lehet felismerni - **1/1d6+1 ÉPE**. A nők zokognak, a husángokat, bozótvagókat és puskákat markoló férfiak káromkodnak vagy némán és sápadtan ácsorognak. Néhányan azok közül, akik látták a hullát, könnyítenek a gyomruk tartalmán. Ha a nyomozók nem cselekszenek, akkor Harvey Adkins lesz az, aki kocsiba pattan, hogy rendőrért menjen. Messenger elmondja nekik, hogy az öregasszony már a második gyógyító, aki életét veszti. Guadalupe Torres, az első halott tizenegy nappal korábban hunyt el gyógnövénygyűjtés közben. A folyóparton találtak rá, a kihívott gringo orvos, Dr. Ernest McNab szerint halálos szívrohamot kapott, de szinte mindenki úgy véli, hogy a legendás la lloronával találkozhatott. A nyomozók egy sikerrel vett Biológia-dobást követően rájönnek arra, hogy a puritán berendezésű konyha belsejének minden négyzetméterét ellepő legyek természetellenes gyorsasággal keltek ki - **0/1d2 ÉPE**. Ha szétnéznek a Figueroák hajléka környékén, sajnos rengeteg emberi és állati nyomot találnak. Ám egy felezett Észrevétel-gurítással kiszűrhetnek egy kecskenyomot, ami kirí a többi közül, mert ami hátrahagyta, két lábon járt - **0/1 ÉPE**. Egy megdobott Cthulhu-mítoszzal eszükbe jut, hogy a szörnyű ghulok hátsó végtagjai hasított patákban végződnek, de ha már volt dolguk velük, automatikusan felismerik. Ha megdobják a Nyomolvasás-próbájukat, követhetik. A csapa egy közeli, már learatott kukoricásba vezet, ahol egy nagy, friss földdel eltorlaszolt kotorékre bukkannak. Nekiállhatnak kiásni, de semmi értelme, és a föld tulajdonosa, az indulatos Pedro Arroyo sem fogja a keblére ölelni őket.

Egy óra múlva egy Roger East nevű fiatal, vörös hajú, vállas rendőr tűnik fel egy fekete rendőrségi Forddal, hogy kinyomozza, mi történt. Egy fotómasinát hoz magával. Tíz perc után tanácstalanul és falfehéren jön ki a Figueroák házából, hogy kihallgassa az embereket. A szörnyű halált halt Rosario anyó unokája, Ramon már kihallgatható állapotban van, de pörgő nyelvű vallomása egy fabatkát sem ér. A volt erőd mexikói lakói a félkész kápolna körül imádkoznak, míg az európaiak halkán beszélgetnek. Egy népes család összecsomagol és az első kakasszóra elhagyja El Fuertét. A bibliai mértékű légytömeg csak a napsütéses reggel eljöttkor hajlandó szétszéledni. Az egyre orrfacsaróbb szagú halottat Fort Lowell protestáns templomában ravatalozzák fel és már másnap eltemetik. Egy fiatal, vékonydongájú, kopasz ír-amerikai pap, Patrick Higgins atya végzi majd a búcsúztatást, aki kiválóan beszél spanyolul. A sajtó hiénái is tiszteletüket fogják tenni a láncdohányos, gémnyakú Jasper Smith személyében. Egy Ötletdobással a karakterek eszébe juthat, hogy a javasasszonyokat akarja félreállítani valaki. A középkorú, sasorrú Carlota Ochoa az Erőd utolsó curanderája, és ha a tudára adják, hogy veszélyben az élete, nemes egyszerűséggel elájul.

Megjegyzés: Ochoa néne szabad préda, konyhája El Fuerte délnyugati részén áll. Griohr tudja, hogy ő az utolsó, mert Dale Ferguson Wilton agyvelejének felfalásával hozzájutott annak emlékeihez. A gyors, röpképes, Lopakodásban és Rejtőzésben világbajnok éji huhogánnyal lehet a legkönnyebben eltüntetni. „Cincinnati Chuck” szolgálja a kietlen Sonorai-sivatag azon szegletében fogja lepottyantani, ahol örökké éhes, pengeéles karmú homoklakók tanyáznak. Teljesen mindegy, mikor veszik nyoma, de én azt javaslom, hogy 1d3 nappal Rosario Figueroa szörnyűséges, természetellenes végzete után tűnjön el. Egy kellően sunyi mesélő akár életben is hagyhatja, hogy kibabráljon a csapatával.

Ha a Pineda családról kérdezősködnek, az el fuerteiek angolul beszélő része elmesélheti nekik, hogy nagyon szegény, de rendes, szorgos fiatalok voltak, akik az északi megyehatáron lévő Silverbell városkájából érkeztek ide, mert a település rézbányájának befellegzett és egyébként sem épp nőknek való hely. Az Erődben már nem volt szabad épület, ezért a temetőnél álló kis, félkész vályogépületet fejezték be, hogy otthonukul szolgáljon. Több, mint másfél évig éltek itt és mindenki nagy bánatára egy kislányt is a földbe tettek, de májusban néhány óra alatt összecsomagoltak és elköltöztek. A kérdés hallatán keresztet vető Ramon Figueroa már jóval többet tud, de csak jó szerepjátékkal vagy egy sikeres Meggyőzés-gurítással lehet kiszedni belőle azt, amit közeli barátja, Ignacio árult el neki. A menekülés előtti estén egy fekete ördögöt láttak repkedni a temető felett - **0/1 ÉPE**. Philips, a „Szomjas Ördög” körülbelül egy hónapra rá költözött be az elhagyott vályogkunyhóba.

Az ördögös remete:

John Philips hallgatag, félelmetes külsejű ember, akiről El Fuerte következő nemzedéke több rémmesét is költött már. Az erődlakók egy része brujónak, férfi boszorkánynak tartja. Ha a csapat bekopogtat a viskó deszkaajtaján, egy sikeres Ötlet-próbát követően rájön, hogy a „Szomjas Ördög” valóban nem tart haszonállatokat, még egy árva csirkét sem, illetve a földet sem műveli, de mégis jó erőben van - **0/1 ÉPE**. Kizárólag a ház előtt hajlandó beszélni velük, de válaszai kurták és látszik, hogy nem szívleli az embereket. New Orleans szülöttének mondja magát, ami az akcentusán is érződik, és egy sikeres Pszichológia-dobással kiderül, hogy igazat beszél. Ha megérdeklődik, hogy hogyhogy nem halt még éhen, csak annyit felel, hogy segítőkész barátai vannak. Egy sikeres Észrevétellel kiszúrhatják, hogy kézkörmei hosszúak és meg vannak vastagodva. A vályogházacska körül szétnézve egy automobil keréknyomaira bukkanhatnak, ha megdobják az Észrevételüket. Ha foglyul ejtik a háborzongató férfit, egy jókora üreget találnak az egyszobás, csak néhány kezdetleges bútort tartalmazó helyiségben, amit egy rozsdátt vaslemez takar. A járat nagyjából 45 fokos szöveget zár be, mélyéről penetráns dögszag száll feléjük - **0/1 ÉPE**. Egy újabb Észrevétel-dobással egy jól záródó ezüst cigarettatárcát halászhatnak elő a mocskos párnahuzatból, amiben 1d2 arany jeggyűrű és egy lepkealakú, ametisztköves brosztű zörögnek. Ha a „házigazda” még életben van, megfenyegetheti őket, hogy a „pszoglávok” elől nincs menekvés. Csak egy megdobott Okkult-próbával tudhatják, hogy ez a szó a délszláv regék kutyafejű, egyszemű, vasfogú démonait takarja, amik patás lábakon közlekednek, éjsötét, nyirkos barlangokban élnek és annyira kedvelik az emberhúst, hogy még a halottakat is kiássák a földből. Ha valami csoda folytán délszláv nyomozót készített valaki, akkor egy sikeres Tudás-gurítás is elég ahhoz, hogy tisztában legyen ezekkel. Egy Cthulhu-mítosz-dobással rájöhetnek, hogy a félelmetes brujó ghulokkal cimborál. Philips nem hajlandó elárulni, hogy kié az automobil.

A kis sírkert meghitt, de nagyon sivár, mintha a templom egerei temetkeznének ide. Kopott fejfák, otromba sírkövek, kövekből rakott halmok és rozsdás vaskeresztek váltogatják egymást, oroslánrészükön még név sem szerepel. Egy lomha gilán, néhány színpompás kolibrin és egy fürge, kíváncsi gyalogkakukkon kívül nincs mozgás. Az erődlakók végső nyughelyének környékén bolyongva Thor Gulbrandsenbe, egy Tucsonban élő, szőke üstökű serdülőbe botolhatnak, aki régészeti leleteket keresgél a homokban. Biciklin érkezett ide, amit egy jukkafa törzsének támasztott. A barátságos fiú elmesélheti nekik, hogy olykor egy bordó színű autót látni a putri mellett, ami mindig délután érkezik. Arra is megkéri őket, hogy kérdezzék meg Fort Lowell egyik fontos lakóját, hogy bemehet-e szétnézni az egykori erőd területére - fél dollárt ajánl fel nekik ezért. Többször is a zsírzó szót használja az el fuerteiekre, ami egy elterjedt becsmélő kifejezés, arra utal, hogy régebben rengeteg mexikói tengődött kocsik tengelyének zsírozásából. Ha Ramon Figueroa majomemberéről kérdezik, felnevet, hogy a

szemtanú alaposan betintázhatott, ő nyomát sem látta ilyen lénynek. Az ifjú Gulbrandsen megmosolyogja a mexikóiak babonásságát, és az instabil országukra is tesz egy-két otthon hallott, gúnyos megjegyzést.

Züllött utcák, gyanús motoristák:

A hírhedt Gay Alley mindkét oldalán zugmérések, játékbarlangok és szűk, kényelmetlen, de a célnak teljesen megfelelő, egyszobás bódék várják a rosszkedű akará vendégeket. Pár éve jókora, fából ácsolt kapukat szereltek fel az elején és a végén, hogy a törvénytisztelő polgárok ne lássák az otthonukban tenyésző fertőt - az elrejtés ugyabár a felszámolás előszobája -, de a szajhák jó része már szétszéledt, hogy Tucson többi részén űzze a legősibbnek kikiáltott mesterséget. Csak a szegényebbek és a makacsok maradtak. Az alkuképes szerelem hölgyeinek oroszlánrésze ötletes, mókás, olykor önként választott beceneveket visel, mint a „Peroxid”, a „Golyvás” Emma vagy a „Részeges” Ernestine, és származásuk palettája is ugyanilyen széles, a belgától a zsidón át a japánig terjed. „Légypiszok” Rhea, vagyis Rhea Braddick az utca közepe táján „rendel”. Az ifjú, szeplős arcú texasi emlékszik a furcsa zsebóras kuncsaftra, egy magas, szemüveges, szőke férfira, aki német, hisz barátnője, „Bajor” Hedy ezen a nyelven beszélgetett vele. A szóban forgó szőke, molett kolléganő, polgári nevén Hedwig Roppelt kijavítja Rheát, hogy egy poroszlóról van szó, aki Reinhold néven mutatkozott be neki. A családnevét sajnos nem árulta el. A két nő szerint Jesus Camachót, a tapasztalt rendőrnagyot kell megkeresniük, ha segítségre van szükségük, ő ügyel itt a rendre. Egymás szavába vágva bizonygatják, hogy olyan az emlékezetük, mint a fényképezőgép. Ez a Camacho egy hallgatózó, keménykalapos férfi szerint az El Emperador nevű kocsmánál van, verekedéshez hívták. Ha a karakterek itt maradnak, 1d2 órát várhatnak rá, miközben kevély stricik, nyájas zugmérők és az éjszaka pillangói ostromolják őket. Egy az öltözködésükbe vagy a jenki származásukba belekötő részeg, netán egy alattomos és ügyes zsebtolvaj is megjelenhet - Zsebmetszés 57% -, hogy felborzolja a kedélyeiket.

Az ivót, spanyolul cantinát a barrio viejói, vagyis óvárosi Meyer Streeten találják. Ez is egy olyan notórius hely, ami egy tiszteletreméltó személyről, Charles H. Meyerről, egy németországi születésű katonából lett jegyzőről, gyógyszerészlőről és békebíróról lett elnevezve. Vályogból emelt, csúnya sorházak jellemzik, amiket főleg mexikóiak laknak, de kínaiak is élnek itt, valamint néhány fehér idevalósi is akad. A poros utcán haladva részegeket, dolgos árusokat, serény kézműveseket és rosszféle nőket figyelhetnek meg. Egy teltkarcsú, botránnyosan ledér ruhát viselő mexikói kurtizán egy hosszú copfos kínai férfi mosodájának falát támasztva ámul a bájait. A földszintes, áporodott levegőjű lebujt dagadt tulajdonosa, Teodoro Casillas az utolsó mexikói császáról, Habsburg Miksáról nevezte el. Egy rokona a kivégzőosztag tagja volt, legalábbis ezt állítja. A vendégek többsége mesztic, de néhány európai vagy keleti ruhába öltözött kínait is látni a pultnál vagy a sarkok egyikében. Egy tehetséges férfiakból álló mariachi banda biztosítja a vérpezsdítő muzsikát, nemrég még szitkozódást és csattanó öklöket kísérték. A csapat megtudja, hogy megrendezett verekedés volt, ami alatt több vendégnek is köddé vált a pénztárcája. A keménykötésű, lóháton járőröző mexikói detektívnek valóban annyira jó a memóriája, hogy még akkor sem ütközik akadályba, ha egy évtized elteltével kell nevet rendelnie egy archoz. Némi homlokráncolás után Reinhold Kriegerként azonosítja a férfit - förtelmesen kerékbe törve a nagy Johann Wolfgang von Goethe nyelvét - és a világháború alatt azonnal letartóztatta volna kémtevékenységért, mert süt róla, hogy vaj van a fején. Egy bordó, drága autóval szokott járni. Megígéri, hogy gondja lesz az „ebadtára”, ha a szeme elé kerül. A csapat Braddick és a törvény embere segítségével akár csapdát is állíthat a poroszlónak - az együttműködés 3 \$-ba kerül a nő részéről.

Tehát a nyomozók kiszemeltje egy bordó automobilt vezet, amit csak olyan ember engedhet meg magának, akinek van mit a tejbe aprítania. Ha az autószerelőkben érdeklődnek, a fáradt, könyékig olajos férfiak 55%-ban jó tippet adnak, 45%-ban pedig egy matematikaprofesszorhoz, George Fisher Faulknerhez küldik őket, akinek egy vérszín Packard Twin Sixe van. Rajtuk kívül Moses Montifore Mansfield, azaz Monte Mansfield, a Ford T-modellel üzemelő, városszerte ismert és kedvelt zsidó lehet a segítségükre. A középkorú, pocakos, szemüveges üzletember azonnal rávágja, hogy a néhai Anthony Plummer gépkocsijáról, egy Abbott-Detroit K-modellről van szó. Két férfit szokott látni a volánnál, az egyik Humphrey Benham, a família régi sofőrje és inasa, a másik egy fiatal, szőke, ókulárés ismeretlen, akire tavaly télen figyelt fel először.

Martha Plummer címét könnyű kideríteni. Az Armory Parkban, a tehetős réteg városrészében, konkrétan a 226 East 15th Streeten álló, tágas, emeletes Plummer-rezidencia a kaliforniai missziók stílusában épült, piros tetőcserepek, ragyogóan fehér falak, ívelt ablakok. Az el fuerteiek végső nyughelye környékén megfigyelt bordó autó a járda mellett parkol. Ha megvizsgálják a kerekeit, akkor a „Szomjas Ördög” otthonánál látott keréknyomokat egyedivé tevő kisebb sérülések köszönnek vissza, egy Helyszínelés- vagy felezett Ötlet-próba kell a felismerésükhöz. Ha a nyomozók megfigyelik a házat, egy inast és egy szobalányt szűrnak ki, akik napi feladataikat végzik. Azt, hogy Mrs. Plummer és szeretője milyen gyakran hagyják el a házat, a mesélőre bízom. Az okkultista viszont arra a következtetésre jutott, hogy az özvegygel való kapcsolatát ellenző Benhamet félre kell állítani, amit a „cambion” el is vállal; a középkorú, már-már családtagnak számító férfit a hálósobájából fogja elragadni az éji huhogány. Ha a nyomozók éjjel is szemmel tartják a házat, egy Észrevétel-dobással szentanúi lehetnek ennek - **0/1d6 ÉPE**. A dundi, okos tekintetű, angolul enyhe akcentussal beszélő Rita Guerrero 1d10 zöldhasúért cserébe megoszthatja velük, amit tud: az idegen Reinhold Krieger, egy Berlinből érkezett, „vasmájú”, dzsesszt bömböltető okkultista, aki durván négy hónapja Mrs. Plummer vendége. Nem ő az első asztaltáncoltató spiritiszta, akit a ház kissé hóbertos úrnője vendégül lát, mert rabul ejtette a túlvilág. Azt is megtudhatják, hogy a szép ház egyik emeleti vendégszobája a benti szertartások helyszíne. Egy fehér pentagramma van a padlóra festve, csúcsaihoz egy-egy gyertyát helyeztek. A sarokban látható díszes faragású asztalon könyvek és a legkülönbözőbb „mágikus” kellékek tornyosulnak, a törtől a kecskekoponyáig. Ha Meggyőzik, vagy legalább 20 \$-t kap, beengedi őket a gazdagon és ízlésesen berendezett házba. Betörni kockázatos, ez egy jó környék, ahol viszonylag gyakran látni járőröző zsarut. Az éjszakai megfigyelésre is ez vonatkozik.

A ceremóniaszobában szétnézve 1d6+3 okkultista könyvet találnak, köztük Krieger lengyel mesterének Németül papírra vetett irományait. Ha mindet elolvassák, akkor a számukkal megegyező jelölést kapnak Okkultra, de +14% a felső határ. A porosz a csapat érkezése előtti hetekben egy bőrtkeresztet kapott Amseltől, amit engedelmesen bemagolt. A Baoh't Z' uqqa-Moggot szólító varázslat tilalmas szavai állnak rajta, de csak a Hívás. Nem szokta magán hordani, így egy sikeres Szerencsével, amit a legmagasabb értékkel rendelkező karakter dob, a csapat kezére juthat. Egy megdobott Orvoslással megállapítják, hogy emberbőrből készült - **0/1 ÉPE**. Egy Cthulhu-mítosz-próbával arra is rájöhetnek, mire szolgál.

Krieger, ha szóba elegyednek vele, megnyerő és művelt, de fanatizmusra hajlamos férfi benyomását kelti. A kereszténységet elnyomó, álszent bilincsnek tartja, a szenvedély, az élet, a művészi hajlam és az egyéniség álarcos hóhérának. A Sátán nem gonosz, hanem ugyanolyan intelligens, hősies forradalmár, mint Benjamin Franklin, Thomas Jefferson vagy George Washington, Amerika nagy, alapító triumvirátusa. A legelső a világ történelmében, a prototípus. Ha megkérdik, mit művel Fort Lowell temetőjében, féligazságokba burkolózik, hogy Philips is a követője és fontos szertartásokat hajtott végre a fejfák közt. Ha a kápolna megszenteltetésére terelődik a szó, kész bevallani, hogy ő volt, de azt már nem fogja megosztani velük, hogy egy „démon” hozta és vitte. Camacho a

nyomozócsoport embere, a vallásos rendőr szíves-örömezt vasra veri és bekasznizza ezekért. Az okkultista a megyei bíróság egyik cellájába kerül, Martha Plummernek viszont a Hitelképességére kell dobni, hogy szabadlábban védekezhet-e.

A nem emberi merénylőpáros:

Griohr nemsokára megneszeli, hogy valakik keresztül akarják húzni a grandiózus tervét. A kiiktatásukra Long Pang, a Bing Kong Tong egykori baltása és „Cincinnati Chuck” a legmegfelelőbbek. A duó mindenhová be tud jutni, még a cellapadlót és a Kongresszus Szálloda alagsorának betonját is áttöri, ha kell - ez 1d3 kegyetlenül megölt rendőrt, dolgozót jelenthet. Amsel éji huhogányának sem kell unatkoznia, bár eléggé valószínű, hogy nem is ismeri ezt az érzést. Az arctalan Kit bármikor elragad egy magányos nyomozót, mint egy éhes sas, hogy a napsütéses Arizona egyik Isten háta mögötti, életveszélyes helyén hagyja. Íme egy kis segítség, döntsön az ötoldalú:

1. A kopár sivatagokat kísértő homoklakók vadászterülete.
2. Szörnyű chthon-féreg tojásrakó helye.
3. Szinte megközelíthetetlen anaszázi sziklaváros, ahol gyötrelmes szomjhalál vár rá. Plummerek komornyikjának holtteste is itt hever - **0/1d3 ÉPE**.
4. Elkorcsosult, törpenövésű kígyóemberek lakta Csontváz-kanyon, több véres tett színhelye.
5. Egy fekete fattyú által védelt erdő, ahol sötétlelkű druidák, a gyalázatos Shub-Niggurath hívei adnak találkat egymásnak.

Megjegyzés: a kaland írása során eljátszottam a két ghul közti rivalizálás és az aposztázia gondolatával, de ezt inkább a mesélőre bízom. A Pestishozóba vetett hitét feladó áruló szerepére Otto Amselt tartom a legalkalmasabb „embernek”, hiszen régi bandáját, a Cowboyokat is faképnél hagyta. A ghullá alakult lókötő azzal kísérheti meg lekenyerezni őket, hogy száz, ők pedig angolszászok, vagyis távoli rokonok, és hosszas gondolkodás után úgy döntött, hogy mégsem akarja megtizedelni az emberiséget. Csak egy tökkelütött vágná le egyszerre az összes csirkéjét, ha éhes. Griohr testőrért, Pangot sokkal hűségesebbnek képzeltem el, de a döntés a játékot vezető személyé.

Adlai Digby nyomában:

A Messenger által említett phoenixi szellemvadász az 531 East Lynwood Streeten lakik. Ha úgy döntenek, hogy felkeresik, Messenger kölcsönadhatja a kocsiját, de az oda- és a visszaút fél napot fog igénybe venni és egy Autóvezetés-próbát kíván, különben kisebb balesetet szenvednek. A címen egy szép, drága házat találnak, ami előtt szép fügekaktuszok nőnek. Az édesanyjával, Josephine-nel és az ikernővérével, Adelizával élő, korán kopaszodó, bajuszos férfi barátságos, lelkes és kissé flúgos is. Bármikor megmutatja a gyűrött, megsárgult újságcikkkel teli mappáját, amiben a szellemvilág bizonyítékait őrzi. Az Erőd hazajáró lelkével foglalkozó az *Arizonai Napi Polgár* egyik számából lett kivágva, ami csaknem egyidős vele - a kevés tehetséggel megáldott újságíró által írt cikk a Segédletek közt szerepel. Digby ezután sorra végigmutatja a többi. Az említett Ed Grindell, egy olajvállalat embere arról is beszámolt, hogy a kísértet a tűzhelyéből bújt elő egy kései órán és spanyolul szólt hozzá, de mivel nem kapott választ, eltűnt és csak füst maradt utána. A férfi rámutat, hogy az utolsó észlelésről az *Arizonai Republikánus* hasábjain lehetett olvasni, mikor 1901 szeptemberében kiöntött a Rillito. A szerencsétlenség előtt többen is látták, ahogy a szellem felbukkant egy házban, ahonnan egy áttetsző zongorát és egyéb bútorokat mentett ki, és ezt az épületet néhány nap múlva elsodorta az árvíz. Mivel

többet nem látták, „holtnak” lett nyilvánítva. A szellemvadász természetesen kifaggatja őket, hogy volt-e újabb természetfeletti tevékenység Fort Lowell területén. Mindez nagyon érdekes, sőt, szórakoztató, de a nyomozásuk szempontjából mit sem ér. Természetesen telefonon is beszélhetnek vele, Adkinséknél van egy készülék a falon.

Megjegyzés: egy gonosz mesélő meg is büntetheti a messzi Phoenixbe utazó partit, mert az ellenfeleik nem fognak malmozni, heverészni, hogy bevárják őket.

Griohr istene:

A sátánista mindenképpen fel akar vágni a szeretője előtt, hogy ijesztő hatalmaknak parancsol, uralja a pokol démonait. A pár napokon belül autóba száll, hogy El Fuerte temetőjében hajtsa végre a ceremóniát, amire éjszaka kell sort keríteni, mikor a sápadt vándor, a hold magasán jár. Griohr, „Cincinnati Chuck”, Long Pang és Philips már várják őket - optimális esetben. A ghulok egy-egy sírkő vagy bokor mögött Rejtőznek. A szabályok értelmében bizonyos százaléknyi esélyük van arra, hogy a Mérhetetlen Vén megjelenjen. A tiltott varázsigt csak a ghulpróféta és az Ördög szolgálja ismerik. A nyomozók akkor sem dőlhetnek hátra, ha Krieger fogdába, kórházba, esetleg halottasházba kerül. A hullafalók kis idő múlva kiszabadítják, vagy a nagyobb mágikus erővel rendelkező Griohr veszi át a helyét, hogy megkísérelje az undorító Baoht Z’uqqa-Mogg előszóllítását. Egy kivételével az összes Mágiapontjukat felhasználják.

Ha a porosz kiszabadíthatatlan vagy halott, a ghul papnón kívül a nyáj összes megmaradt tagja is jelen lesz, így az istenség egy kicsivel nagyobb eséllyel felel a hívásra. Ha sikeres, a szertartás emberi résztvevői azonnal megőrülnek és megfertőződnek. A föld-, kö-, csont-, hullacafat- és nedvgejzírbeli előmászó Pestishozó az Erőd felé fogja venni az irányt, hogy annak lakóin lakmározzon és „gyakoroljon”. A támadást túlélők többségét szörnyű kórságok fogják a halálba taszítani. Ezután beássa magát a földbe, hogy Tucson lakosságát is megfertőzze, és Pima megye székhelyén úgy hullanak majd az emberek, mint a legyek. A volt erőd területén célszerű megállítani, de kevés az erre alkalmas fegyver, még a legerősebb puska, Harvey Adkins Krag-Jorgensenje is csak 2d6+4-et sebez, a mexikói férfiak Winchesterei pedig 2d6+3-at. Egy fejsze 1d6, míg egy machete 1d8 pontnyi veszteséget okozhat a fenevadnak. A Vén zizegő, féktelenül rajzó parazitáit csak sok-sok vízzel lehet elűzni. A kis ocsmányságok által ellepett nyomozó akkor jár a legjobban, ha egy nagyobb itatóvályúba, egy kútba vagy a parasztnak öntözőcsatornáinak egyikébe veti magát. De Adkinsék és a szatócsbolt rézből készült poroltóival - Walter Kidde gyárának büszkeségével - is segíteni tud magán. Ezekből 1d2+1 akad Fort Lowell területén.

Megjegyzés: ha a mesélő mentőövet akar dobni a csapatnak, akkor az egyik vályogház ajtaja fölé egy Ősi Jelet vésett egy titokzatos ismeretlen, ami talán megóvhatja őket.

Griohr iszonyatos tervének keresztülhúzásáért 1d12 ÉPE-pont jár. De ha Baoht Z’uqqa-Mogg révén százak haláláért felelős járvány tör ki Tucsonban, 3d10-et veszítenek.

Lehetséges folytatások:

Két évszázaddal korábban egy spanyol misszió állt a Rillito túlsó partján, az idős, tehetős marhatartó, Benjamin Wilford földjén. A helyiek messzire elkerülik, mert rossz a híre, hadiösvényen járó apacsok gyilkos nyilai és vérre szomjazó harci bunkói, kései végeztek a ferences barátokkal. A szomorú romok azonban nem lakatlanok, falaik közt Yog-Sothoth-ban hívó patkányfajzatok csoportja, 1d10+3 surranó ocsmányság tanyázik - az egykori, jámbornak hitt szerzetesek maradéka, akik a legnagyobb áldásban részesültek. Sőt, a latin Necronomicon egy jó állapotú példánya is a romok alatt lapul! Egyedül a szabadidejét régészkedéssel töltő Thor Gulbrandsen hajlandó betenni a lábát ide, ám a kíváncsinak ezúttal nem lesz ideje hamar megöregedni, az apró, de annál veszedelmesebb lények lyukakat fognak rágni a mellkasába, hogy ínycsiklandó szerveihez jussanak. A rémségek egyike még Catalina Alvarezt, Wilford el fuertei mosónőjét is megkönyékezi, mert a maga torz módján beleszeretett a fiatal szépségbe, aki többször is megpihent a málladozó vályogfalak árnyékában, mikor munkába vagy hazafelé tartott.

A Figueroa házaspár haláláért felelős kapitális csörgőkígyó Yig szent állatainak egyike volt, időnként a környékre téved egy-egy példány, aminek egy régi, véres esemény az oka. 1885 nyarán portyázó indiánok égették fel Louis Barclay családjának farmját, senki sem élte túl. Fort Lowell akkori parancsnoka egy lovass csapatot vezényelt ki, a bátor Daniel Lamb hadnaggyal az élen, akik a Rillito partján ütöttek rajt a rézbőrű mészárosokon. Apacsokra számítottak, de nagy meglepetésükre hopik voltak, egy észak-arizonai törzs tagjai, akik letelepedett, békés földművesek. Ez a kis csapat viszont alaposan rácsáfolt erre, mert emberarcú tigrisekként küzdött. Az ifjú tiszt egy groteszk, kígyófejű kacsinababára bukkant a halott indiánok egyikénél, amit visszavitt az erdőbe. Órákkal ezután halálos kígyómarás érte az egyik éjszakai járőrt. Fort Lowell hamarosan jókora, másodperceken belül ölő mérgű csörgőkígyók tanyájává vált, és négy további katona veszett oda, mire Lamb hadnagy gyanakodni kezdett a bábura. Némi hitetlenkedés után a lángok közé vetette, de legnagyobb meglepetésére teljesen sértetlen maradt! A hadnagy a sokk elmúlta után úgy döntött, hogy a folyó félig kiszáradt medrében ássa el. A Kígyók Atyját ábrázoló búvós, festett fafigura manapság is ott pihen, de már nem sokáig, mert egy romlott lelkű hopi kígyópap, James Lomakema érkezett a vidékre, hogy kiássa.

Az el fuerteiek imádnak mulatni, minden héten felbérelnek egy-egy városi zenekart, hogy a talpalávalót szolgáltatssa. Nem sokkal Griohr legyőzése után az ősz, nagyszakállú hegedűvirtuóz, José Lugo mariachi bandáját fogadták fel, sokadjára. Ezúttal azonban egy fiatal, megnyerő, igen jóvágású és tehetséges gitáros is csatlakozott a megszokott arcokhoz, aki Miguel Riveraként mutatkozott be mindenkinek. Tombstone-i születésű, fél éve él a városban és még a többi muzsikussal sem ismeri. A csinos, eladósorban lévő Dolores Garnica a mulatság folyamán teljesen belehabarodott és egy hosszabb szünetben lefeküdt vele. A fáradt, félrészeg zenészek nem sokkal az első kakasszó előtt szedelőzködni kezdtek, hogy felszálljanak az egyik absztinens és segítőkész mormon gazda ócska teherautójára és kipihenhessék a fergeteges éjszakát, de az a Miguel nem tartott velük, hanem a temető felé vette az irányt. Dolores dühös bátyja, Pedro, aki rájött, mi történt a sármos zenész és a lány között, követni kezdte és a „Szomjas Ördög” üres kunyhója mögül kilesve szemtanúja lett annak, ahogy a fiatal ember alászáll a mélybe. A Garnica legény úgy megijedt, hogy hazáig szaladt. A legkülönösebb az, hogy a sírkertben szinte csak rokonok nyugszanak, de a fess idegen egyikükre sem hasonlított. Rivera a Griohr földi paradicsomot ígérő szavainak ellenállók közül való, de nem csak ember- és ghulvér folyik az ereiben, hanem egy nagyszabású, Nyogthának szentelt orgiasztikus rituálé eredménye, az eleven feketeség nemzete ivadék (Spawn of Nyogtha) és az arizonai kultusz vezetője. Embernőket akar megtermékenyíteni, méghozzá minél többet, hogy szétszórja felsőbbrendűnek hitt magjait.

NJK-k és szörnyek:

Edwin Messenger:

A nyomozók barátja egy karsú, kora harmincas arkhami. Sötétbarna haja és enyhén szögletes arca van, szemei szürkék, bal fülcimpáján aprócska anyajegy barnállik. Átlagos külsővel bír, tehát olyan ember, aki csak mondanivalójával és tetteivel tud kitűnni a tömegből. Apja, az idősebb Edwin Messenger közjegyző, míg Agatha nevű anyja tanít. Öccse, Hugh is pedagógus, az Arkham melletti Foxfield iskolájának diákjait oktatja. Edwin nem a humoráról híres, de megbízható és kellemes társalgó. Vásott kölyök volt, de szerencsére hamar kinőtte, és mivel már gyerekkorában is erős testalkatú és jó eszű volt, az apai nagyapa nyomdokaiba lépve felöltötte az angyalbőrt. De nem a hadseregét, hanem a tengerészgyalogságét. A pusztító világháborúban az 5. ezred fiatal, pelyhes állú és buzgó hadnagyaként vett részt, és volt annyi sütnivalója, hogy a tapasztalt őrmestereire is hallgasson, ezért a legényei hamar megkedvelték. 1918-ban majdnem a belleau-i erdőben hagyta a fogát, mikor az átkozott németek mustárgázt vetettek be ellenük. Egy Edward Bowen nevű gránitarcú, medvényi ír közlegénye mentette ki a gyilkos, epesárga felhőből, de olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy le kellett szerelnie. A rokkant tiszt hazatérve végzettséget szerzett, majd banki ügyintézőként helyezkedett el a Miskatonic-völgyi Takarékbankban, de az új-angliai éghajlat egyáltalán nem tett jót a sérült tüdejének, ezért hosszas fontolgtatás után, a '27-es esztendő végén az arizonai Tucsonba költözött, ahol Dolly Cate félreeső, de annál családiasabb létesítményére esett a választása. Igen mulatságosnak találta, hogy a fegyveres erők nem eresztik, hiszen egy néhai erődben él és gyógyulgat. Nagy meglepetésére a túlvilági erők gócpontjába csöppent, kísértethistóriák, sivatagi majomemberek és ijesztő mexikói legendák veszik körül. Manapság a Newman Zálogház alkalmazza, de hadigondozottként rendszeres ellátmányban részesül, valamint otthonról is csurran-cseppen némi pénz, úgyhogy viszonylag jól él, egy olcsóbb automobilt is meg tud engedni magának. Szabadidejében főként társasági életet él, rádiót hallgat, spanyol nyelvet tanul és könyveket olvas. Még Arkhamben elhatározta, hogy hadinaplót ír és megpróbálja kiadatni. A nőülést sem akarja túl sokáig halogatni, de Tucsonban még mindig érezhetően több férfi él, mint nő, ezért a hivatásosokra bízta a szükségletei kielégítését. A fronton átéltek óta enyhe nekrofóbiában szenved, a halottak, sírkövek és koporsók kellemetlen érzéseket keltenek benne.

Megjegyzés: ha a mesélő úgy dönt, láthatott már ghult. Az összelőtt belleau-i erdőben sok hullafaló csemegézett a két nemzet hősi halottaiból.

ERŐ: 13	FIZ: 9	MRT: 13	INT: 14	AKR: 13	ÜGY: 13
MGJ: 11	MŰV: 13	ÉPE: 58	ÉP: 12		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: .45-ös Colt revolver 77%, sebzés 1d10+2

Ököl 62%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 63%, Birkózás 47%, Elektromos szerelés 42%, Hitelképesség 50%, Kitérés 49%, Könyvtárhasználat 35%, Lopakodás 47%, Magyarázkodás 60%, Mechanikus szerelés 40%, Meggyőzés 64%, Nyelvtudás (Francia) 24%, Nyelvtudás (Német) 9%, Nyelvtudás (Spanyol) 33%, Pszichológia 51%, Rejtőzés 53%, Tájékozódás 65%, Ugrás 45%

Ramon Figueroa:

Jorge és Carmen Figueroa egyetlen fia, aki szegényparaszti sorból származik. Borostás, alacsony, némileg alultáplált, de szívós, pörge bajszerű mexikói, aki a húszas éveit tapossa. Nagyon babonás, hiszen azt állítja, hogy saját szemével látta az Ördögöt, ennek ellenére nem egy nyúlszívű ember. Általában mezítláb jár, ruházata koszos, egyedül malomkerék méretű sombreroja tűnik újnak. Apai nagyanyja, a mindenki által szeretett és tisztelt curandera nevelte, miután dolgos szüleit kilenc esztendővel ezelőtt halálra marta egy csörgőkígyó a kukoricaföldjükön. Három nővére van, akik tucsoniakhoz mentek férjhez. Neki is van egy takaros kis menyasszonya, akit Mariának hívnak és Carlos Murillo, egy városbeli vályogvető lánya. Írástudatlan, mint az el fuerteik túlnyomó része. Vallásos ember, de nem nevezhető szentfazéknak, az Ördögből is jutott belé, ahogy Rosario mama fogalmazott.

ERŐ: 13	FIZ: 14	MRT: 9	INT: 10	AKR: 11	ÜGY: 11
MGJ: 10	MŰV: 5	ÉPE: 55	ÉP: 12		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Kapa 65%, sebzés 1d2+sb

Ököl 55%, sebzés 1d3+sb

Machete 50%, sebzés 1d8+sb

12-es öbű duplacsövű vadászpuska 41%, sebzés 4d6/2d6/1d6

Képzettségek: Alkudozás 65%, Anyanyelv (Spanyol) 40%, Hitelképesség 30%, Kitérés 35%, Nyelvtudás (Angol) 30%, Okkult 35%, Természet 35%, Ugrás 45%

Jesus Camacho:

A sok tapasztalattal bíró, polgári öltözéket viselő, fényes jelvényű rendőrnnyomozó egy szigorú tekintetű, tokásodó, nagydarab mexikói, aki egy kicsivel túl van élete delén, de ennek ellenére még mindig bikaerő buzog az izmaiban. Barna, a forró nap küllőitől cserzett képe gondosan borotvált. Oldalán egy súlyos, .45-ös kaliberű hatlövetű várja, hogy felugathasson. 1910 óta rendőr, de az önkéntes tűzoltóknak is tagja. Korábban a vasútnál dolgozott, ácsként. Andrew Martin, egy drogéria tulajdonosa beszélt rá, hogy szereljen fel. A legkétesebb hírű utcákat járja, amiket úgy ismer, mint a kérges lapáttenyerét, és egy cseppnyi félsz sincs benne, hiszen itt cseperedett fel, bevándorolt vendéglősök fiaként. Ezen a helyen még manapság is előfordul, hogy egymást érik a kurvák, stricik, duhajok, zugmérők, ópiumkufárok, szerencsejátékosok és egyéb kétes alakok. Általában hű

peje, Bebe hátán látni. Tucson egyenes és görbe utakon járó lakói körében is nagy szeretetnek és tiszteletnek örvend, a veszélyes Meyer Street polgármestereként szoktak hivatkozni rá. A kimondottan jó eszű és emlékezetű, bátor férfi 1915-ben egy rövid ideig még rendőrfőnök is volt, '22-ben pedig kisebb hírnévre is szert tett, mert nyakon csípte a sajtó által Tigrisasszonynak elkeresztelt los angelesi táncosnót és kóristát. A megkapó kalapácsos gyilkos, Clara Phillips szökésben volt, mert megölte a szerelmi riválisát, és szülőállama, Texas felé tartott, mikor a veterán detektív lecibálta a vonatról. Camacho általában betartatja a szesztilalmi törvényt, de rendszeresen figyelmezteti a cimboráit és a rászoruló, házi tequilát áruló özvegyeket, ha szárazügynökök tűnnek fel a városban. Jesus 1900-ban nősült meg, szorgos feleségét, gyönyörű gyerekei anyját Ramonának hívják, de néhányan azt beszélik, hogy a helyi örömlányokkal való kapcsolata több, mint munka.

„Légyipiszok” Rhea Braddick:

A fiatal, barna hajú, halványkék szemű nő a nyugat-texasi El Paso szülötte, nyelvjárása kapásból elárulja. Édesanyja, Abigail Braddick, aki egy apró farmról szökött a városba, ugyanezt a mesterséget űzi odahaza. Apját nem ismerte. Gyerekfejjel kezdte a szakmát, így tapasztalt kurtizánnak mondható, még öt-hat évig akar ebből élni, mielőtt férjet fog magának. Bár a Los Angelesbe költözés is csábító, mert ott táncolásból is jól megél az ember lánya; egyébként nem jó táncos, csak nagy a mellénye. Becenevét kirívóan szeplős arcáról kapta, ami úgy néz ki, mint egy legyek által alaposan összerondított ablaküveg. Jelenleg egy „Veszélyes” Dan Boyd nevű köpcös, rosszarú tucsoni a futtatója, aki hat napja kórházban fekszik, mert megszurkálták. Rhea egyszerűen szokott öltözködni, de van néhány szebb, kihívóbb ruhája is, ékszerei azonban olcsó bizsuk. Erős dohányos, a Lucky Strike kitartó pusztítója. Kislányként szép madártollakat gyűjtött, de ma már csak időnként hajol le egy példányért, hogy néhány hét vagy hónap múlva kidobja. Szűk, kényelmetlen szállásán amúgy sincs sok hely. Többször is

megverték már, ezért egy vasollót rejteget a párnája alatt. Nagyon szereti a tequilát, ezért kispénzű, és az alkoholizmus is elkezdte kikezdeni a szépségét. Benny Deegan, a kancsal ír közeli ivójába jár, ahol papíron csak a Pabst sörfőzde 0,4%-os majdnem sörét, a „vidám, komlós” Pablót lehet kapni, de az épület zugai jóval erősebb italokat is rejtenek. Két barátnőre számíthat a városban: a bevándorolt Hedwig Roppeltre és a Kansasból jött Helen Parkerre.

ERŐ: 11 FIZ: 12 MRT: 10 INT: 12 AKR: 12 ÜGY: 12
MGJ: 13 MŰV: 8 ÉPE: 60 ÉP: 11

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Olló 51%, sebzés 1d3+sb

Pofon 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 58%, Elrejtés 58%, Észrevétel 60%, Hallgatóság 50%, Magyarázkodás 52%, Meggyőzés 48%, Művészet (Tánc) 24%, Pszichológia 48%, Természet 15%

Thor Gulbrandsen:

A szőke, nyúlánk, illedelmes általános iskolás Kaliforniából, egész pontosan Thousand Oaksból érkezett öt évvel ezelőtt, norvég-amerikaiak gyermeke. Kék szemei okosan csillognak, napbarnította bőrét néhány pattanás csúfítja. Az egyik szülője buszsofőr, a másik pedig a háztartást vezeti és a kamaszfiú picit kertestvéreiről gondoskodik. Egy nővére is volt, de vízbe fulladt. Thor könyvmoly, rajong a vadnyugatról szóló regényekért, illetve amatőr régész is, aki egyszer talán sokra viszi majd. Szobájának egyik polcán indián nyílhegyek sorakoznak. A saját öröksége viszont már nem igazán érdekli, ízig-vérig amerikai fiúnak tekinti magát. Jó tanuló, de a sportpályán is megállja a helyét, a baseball a kedvence, tehetsége is van hozzá. Általában Monarch márkájú biciklijének nyergében látni, ha Fort Lowell környékén kutat. Nem kedveli a mexikóiakat, mert alsóbbrendű népnek tartja őket, emellett apját is megsebesítették, amikor 1916-ban, nemzeti gárdistaként védte a haza déli határát. A szeneskocsis feketék, a nagy és a kis Pete Jackson viszont jó cimborái.

ERŐ: 10 FIZ: 12 MRT: 11 INT: 16 AKR: 12 ÜGY: 11
MGJ: 11 MŰV: 7 ÉPE: 60 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Angol) 55%, Bunkósbót 47%, Hajítás 44%, Kerékpározás 46%, Könyvtárhasználat 40%, Nyelvtudás (Norvég) 35%, Okkult 7%, Régészet 39%, Történelem 39%, Ugrás 40%

Roger East:

Nagydarab, csupaszra borotvált, szeplős orrú, vörös üstökű rendőr tintakék egyenruhában. Kék szemei észrevehetően távolabb állnak egymástól, mint kéne. Egy közeli porfészekből, Twin Buttesből költözött ide, mert a „nagyvárosba” vágyott, és az apjával, egy italos, özvegy rézbányással is sokat veszekedett. Nagyon izzadós, ezért állandó verejtékszag lengi körül, amit egy méretes White Owl szivar füstjével óhajt elnyomni. Házasember és három rosszcsont kisfiú apja.

ERŐ: 14	FIZ: 14	MRT: 14	INT: 12	AKR: 13	ÜGY: 12
MGJ: 9	MŰV: 11	ÉPE: 65	ÉP: 14		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: .38-as Colt Police Positive revolver 62%, sebzés 1d10

Ököl 60%, sebzés 1d3+sb

Gumibot 55%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Autóvezetés 40%, Jog 25%, Észrevétel 49%, Fényképezés 50%, Hallgatóság 49%, Kitérés 35%, Meggyőzés 47%, Nyelvtudás (Spanyol) 35%, Nyomolvasás 42%

Rita Guerrero:

Mrs. Plummer cselédje egy teltkarcsú, fiatal, holdvilágképű mesztic nő, akinek nagy, igézően szép, meleget sugárzó szemei vannak. Koromfekete haja mutató kontyba van tűzve. Fehér inget és sötétzöld, sárgával és pirossal hímzett szegélyű szoknyát visel. Jó humorú, sokat nevető, eszes teremtés. Kedveli a munkaadóját, de kicsit hibbantnak tartja. Tősgyökeres tucsoninak mondható, dédapja, a kalandvagyó, lóra született Juan Castillo sűrke katonai zubbonyt viselt és valahol Louisianában fejezte be a polgárháborút, fél karral. A hírhedt Meyer Streeten lakik a hangyaszorgalmú, szűkszavú urával, Enriquével, a fazekassal. Két eleven gyerekük van, akik neveléséből az egész család kiveszi részét. A feleszűvé silányult hadastyán is velük él.

ERŐ: 11 FIZ: 12 MRT: 10 INT: 13 AKR: 12 ÜGY: 14
MGJ: 12 MŰV: 8 ÉPE: 60 ÉP: 11

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Pofon 60%, sebzés 1d3+sb

Pizskavas 55%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Spanyol) 55%, Észrevétel: 80%, Hallgatózás 55%, Kés 45%, Magyarázkodás 60%, Művészet (Főzés) 70%, Nyelvtudás (Angol) 51%, Okkult 20%, Pszichológia 60%

Reinhold Krieger:

A húszas évei vége felé járó szőke, langaléta porosz nagyvilági ember benyomását kelti. Karakteres orrán, nemes metszésű, ovális arcának díszén szemüveg lovagol, tekintete kék. Vértelen ajkai vékonyak, mint a késpenge. Bölcsője Dirschauban ringott, apja, Theodor neves szabómester volt, anyja, Irene a háztartást vezette és négy gyermekkel aranyozta be a család életét. Reinhold, a legkisebb megúsza a világháborút, mert túlságosan fiatal, gyenge és beteges volt. Szülővárosa a Német Császárság bukása után a hamvaiból feltámadó Lengyelország része lett, ezért a Krieger család 1920 őszén Danzigba költözött, ahol az ábrándos ifjút beszippantotta az okkultizmus. Már a danzigi évek legelején Stanislaw Przybyszewski, az ismert lengyel sátánista író lelkes tanítványává szegődött, ami kiváltotta a hívő, valamint a vereség és a megalázó békeszerződés óta lengyelelles szülők haragját. Reinhold négy esztendő múlva Berlinbe költözött, hogy elmerüljön abban a velejéig romlott ingoványban, amiről

nagyívó mestere mesélt. Ez a posvány sokkal mélyebbnek, bűzhödtebbnek és rothadóbbnak bizonyult, mint amilyenek az öreg Przybyszewski lefestette. Egy féktelen, pokolszülte, nyomasztó paradicsom dobogott a Weimari Köztársaság szíve helyén, a világhírű kabarék fényárja alig tudta elnyomni az utcákon hömpölygő perverz, élvhajhász sötétséget, ahol vénasszonyok, gyermekek, robusztus férfiak, kismamák, transzvesztiták és nyomorékok árulták a testüket. Luigi Barzini, a Berlinben megfordult olasz újságíró beszámolt egy "ínyencről", akinek egy gúnár megerőszakolása, megölése és elfogyasztása volt élete leggyönyörűbb élménye, hiszen egyszerre élhette át a homoszexualitás, a zoofília, a szodómia, a szadizmus, a nekrofilia és a gasztronómia örömeit. Krieger rövid idő múlva már a helyi okkultista körök tán legsötétebbjének állandó tagjává vált, társai azt vallották, hogy a fény csak elvakít, míg a sötétség megvilágosítja az elmét. Egy Wilhelmine von Hanstein nevű dekadens, ördögimádó nemeshölgygel is összeszúrta a leveit, egy züllött éjszaka után azonban arra ébredt, hogy meggyilkolta, ezért előbb Hollandiába, majd a Holland Amerikai Vonal egyik óceánjáróján Amerikába szökött. 1926 kora tavaszán szállt partra New Yorkban, de csak két évig volt maradása. Egyrészt többen is szélhámossággal vádolták, másrészt pedig megbetegedett, a német főváros egy púpos kurtizánja TBC-vel fertőzte meg. Ekkor döntötte el, hogy a forró, száraz Arizonába költözik, hogy megelőzze az életveszélyes kórság súlyosbodását. Eleinte egy szegényes „szanatórium” sátozórában tengődött, de április óta már egy vagyonos tucsoni özvegnél, Martha Plummernél él. A férfi az újságban olvasta, hogy tapasztalt spiritisztát keres. Néhány hét után már a hálószobájába is bejáratos lett, ám a külföldi sátánista nem éri be az asszony petyhúdt karjainak ölelésével, a helyi vöröslámpás negyed mezején is le-leszakít egy-egy virágot. A csupa szeplő Rhea Braddick a kedvenc örömlánya, mert erősen hasonlít a dirschau kamaszkori szerelmére, az utcájukban lakó Frieda Albrechtre. A kitarzott ördögimádó először Fort Lowell-El Fuerte temetőjében került kapcsolatba a szörnyűséges Cthulhu-mítossszal, egy magányos ceremóniája során egyszer csak egy olajfekete, denevérszárnyú, arctalan démon ereszkedett le a levegőből. A porosz sóbálvánnyá merevedett és félelmében össze is vizelte magát, mikor a pokolfajzat lefogta és hosszú farka borotvaéles végével különös, egyértelműen mágikus rajzolatokat kezdett el róni a csupasz torkára. Ezt követően lassan kitérte a szárnyait, hogy némán eltűnjön az éji égbolton. A következő éjszakán egy másfajta démon, egy patás, púpos, undorítóan csupasz, kutya-főjű rémség mászott elő a föld alól, hogy megossza vele rettenetes tudását. Idővel kiderült, hogy a pokol egyik ismeretlen, kimondhatatlan nevű urát akarja a földre idézni. A férfi a sorsdöntő találkozás óta újraolvasta a könyveit és arra a következtetésre jutott, hogy a második pokollakó egy félig démon, félig ember cambion lehet. A ciklon által megrongált kápolnát is ő gyalázta meg, a denevérszárnyú, fekete démon segített, ezért nem hagyott nyomokat. Gyakran látni, hogy a néhai Anthony Plummer bordó Abbott-Detroit K-modelljét vezeti. A szürke színt részesíti előnyben, öltözéke a felső középosztályé, amit a néhai Dale Ferguson Wilton piszkos, állatias ghulmancsok által elemelt zsebórája egészít ki. Nem védtelen, egy New Yorkban vásárolt pisztoly lapul a nadrágzsebében. Dohányzik, általában a Camel ezüstös szalagjai lengik körül.

ERŐ: 11 FIZ: 10 MRT: 12 INT: 15 AKR: 15 ÜGY: 12
MGJ: 13 MŰV: 14 ÉPE: 44 ÉP: 11

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

.38-as Smith & Wesson revolver 40%, sebzés 1d10

Képzettségek: Antropológia 60%, Anyanyelv (Német) 70%, Autóvezetés 37%, Cthulhu-mítosz 5%, Könyvtárhasználat 66%, Művészet (Tánc) 39%, Nyelvtudás (Angol) 57%, Nyelvtudás (Holland) 20%, Nyelvtudás (Latin) 46%, Okkult 54%, Történelem 42%

Martha Plummer:

Az itt-ott őszülő, barna hajú, kövérkés asszony leánykori neve Lee, egy ügyvéd második gyermeke. Szelíd szépsége alaposan megkopott, de még fel-felrejlík. A kezein vitiligofoltok láthatók. Néhai ura a századfordulón megözvegyült, kereken két évtizeddel idősebb jenki, Anthony Plummer volt, a connecticuti Bristol egyik gazdag családjának szülötte. A neves mérnök és földtulajdonos 1918-ban hunyt el agyrákban. A kopaszodó, ráncos képű, szemtakarós férfi festett arcképe még mindig a nappali egyik éke - egy erőszakos betörő vette el a jobb szeme világát. Az asszony az örökségből és a földjeik bérbe adásából él. Általában zenehallgatással, festegetéssel, sütéssel, olvasással és kertészkedéssel tölti az idejét, okkultizmussal csak a férje halála utáni évben kezdett el foglalkozni. Néhány spiritisztát vendégül is látott otthonában, valamint több témába vágó könyvet is vásárolt. Elegánsan öltözik, még a Fatima márkájú cigarettáit is szipkából szívja. Egy Lord nevű öreg, fekete bundájú kandúr büszke tulajdonosa. Priscilla Jameson, a mostohalánya, akivel mindig is hullámozó volt a viszonya, Phoenixben él egy sztenográfussal, az elmúlt évtizedben szinte teljesen elhidegültek egymástól. Vér szerinti kisfiának, az ifjabb Anthony Plummernek sajnos csak tizenkét napnyi élet adatott meg. A nő otthonának személyzete csupán két főből áll: molett, kalácsképű, családos szobalányt Rita Guerrerónak hívják, míg a vékonydongájú, őszes hajú komornyik-sofőrnek Humphrey Benham a neve. Az utóbbival egy fedél alatt élnek, mert Mr. Plummer bizalmasa és jó barátja volt. A férfi alig leplezett utálatot érez Reinhold Krieger iránt.

ERŐ: 9	FIZ: 11	MRT: 14	INT: 12	AKR: 11	ÜGY: 11
MGJ: 12	MŰV: 13	ÉPE: 55	ÉP: 13		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Pofon 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettség: Hitelképesség 64%, Művészet (Festészet) 33%, Művészet (Főzés) 67%, Nyelvtudás (Spanyol) 30%, Okkult 8%

Griohr (0/1d6 ÉPE):

A görnyedt, rémisztő, sápatag, aszott keblű bestia a laekeni sírkert, Brüsszel legrégebbi temetője, a belga Pére Lachaise alatt futó, szurokfekete, mérges levegőjű alagutak egyikében jött világra. A kutyapofájú hullafalók, fejfák közt lopózó éji rémek, koporsókat felfeszegető lidércek oroszlánrésze nem törődik a Mérhetetlen Vénekkel és a Külső Istenekkel, csak a teli gyomorban hisz, és kis híján egy évszázadon át Griohr is ezt vallotta, míg a közösség hírére nem vette annak, hogy a halálos járványok szörnyű ura, Baoht Z'uqqa-Mogg látogatta meg a járataikat. Az Úr 1866-ik évében jártunk ekkor, a hatalmas, biztos halált levedző testű, skorpiószerű teremtmény árnyékában osonó kolera több, mint háromezer városlakó életét követelte, sok kövérre hízott ghul pedig egy teljesen új érzelemtől, a vallásos áhítattól fűtve borult a Vén ízelt lábai elé. A nagyúr lenyűgöző testének szent váladéka és kipárolgása megáldotta a bőséges lakomát, és Griohr is elvakult hívévé, papnőjévé vált, hogy a Pestishozó igéjét hirdesse tunya, beszűkült agyú, merev gondolkodású fajtársai között, bebarangolva az öreg kontinens nyugati felét. Ám a kutyafejű ocsmányságok többsége a kezdeti lelkesedést és a számos áldozattal járó járvány megfékezését követően visszasüllyedt a hitetlen, fekete hedonizmusba, csupán eszközként tekintve a papnő istenére. Csak egy maroknyi fanatikus döntött a maradás mellett. A prófétánál meg is gyűlölte azokat a hatalmakat, melyek csak alantas szolgálzerepet szántak a fájának, három balga, gögtől bűzlő boszorkányt is ízekre tépett - lám-lám, az imádott Fekete Emberük, Nyogthájuk mégsem óvta meg őket. Az örült ghulnőstény nagyon sokat remélt a nagy háborúnak nevezett, minden képzeletet felülmúló lakmározástól, és imái végül meg is hallgattattak, mikor az influenza is végigsöpört a világon, megtöltve annak temetőit és a koporsófosztogató fenevadak kis híján szétrepedő bendőit, ám a megtérítettek száma megint apadni kezdett. A fegyvernyugvást követő második békeév februárjában történt, hogy ismeretlen, újvilági ghulok kuporodtak le patás lábaihoz, hogy prédikációit hallgassák: a vérfrissítés, amire zsugorodó felekezetének szüksége volt. Baoht Z'uqqa-Mogg legújabb „bárányai” meggyőzték arról, hogy az irdatlanul messzi Amerikában többen fognak majd a Pestishozó szolgálatába szegődni, hiszen olyan vallások is virulnak, amik Európában ismeretlenek. Griohr nyája bevetette magát a világ gyökeréig nyúló, teret és időt is átszövő ghuljáratokba, hogy Amerikába vándoroljon. A hosszú és viszontagságos térítőút sikerrel indult, az 1924-25-ös minnesotai feketehimlő-járvány, amit kirobbantottak, majdnem félezer halálos áldozattal járt, ami új hívőket csábított a skorpiószerű Vén szektájába. A Pestishozó nem emberi kultistái a jelenlegi esztendő elején, New Yorkban tudták meg egy Stephen Alzisként ismert, rettegés övezte varázslótól, akit sokan Nyarlathotep egyik álcájának tartanak, hogy tüdőbetegek sokasága él Tucsonban, ezért a papnő kiadta a parancsot, hogy éhes hiénafalkaként kövessék őket. Kapóra jött neki, hogy egyik híve egy volt vadnyugati bandita, aki éveket töltött a forró Arizona ama részén.

ERŐ: 15

FIZ: 14

MRT: 12

INT: 14

AKR: 17

ÜGY: 13

ÉP: 13

Mozgás: 9

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Harapás 95%, sebzés 1d6+automatikus marcangolás

Karmok 44%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Ásás 75%, Észrevétel 50%, Hallgatóság 70%, Kitérés 45%, Lopakodás 80%, Mászás 70%, Meggyőzés 60%, Nyelvtudás (Angol) 20%, Nyelvtudás (Francia) 40%, Oszlás megszimatolása 70%, Rejtőzés 60%, Ugrás 70%

Varázslat: Emlékek felfalása, Kapcsolat Baoht Z`uqqa-Mogg-gal, Baoht Z`uqqa-Mogg hívása/elűzése, Vúr jel, Nyüvek (leírás a Segédletek közt)

Vért: a tüzfegyverek és lövedékek sebzése feleződik

Otto „Cincinnati Chuck” Amsel (0/1d6 ÉPE):

Ez a kutyapofájú, hasított patájú, csorba fogú, púpos hullaevő egykoron embernek született, egy Cincinnati-ben megtelepedett drezdai tímár és negyvennyolcas forradalmár, Friedrich Amsel és felesége, Augusta legkisebb fiaként. A már embernek is csúf férfit negyven évvel korábban „Cincinnati Chuck” néven ismerték és félték Dél-Arizonában, ugyanis a leghírhedtebb bűnbanda, a Cochise Megyei Cowboyok tagja volt, akik az élő legenda, a kalandom történései során már Los Angelesben lakó és westernfilmek készítésében segédkező Wyatt Earp ellenségei voltak. Amsel már a szörnyé válás előtt is kegyetlen, kétlábú dúvad volt, hiszen kéjjel ölt és rendszeresen erőszakoskodott a karmai közé került nőkkel, mondván, hogy a horgászat is csak akkor izgalmas, ha a hal ellenáll. Gyűlöli az indiánokat és a mexikóiakat, egytől egyig gyomron döfte azokat a megbecstelenített lányokat és asszonyokat, akiket a balsors az útjába vezérelt. Épp Tucsonban tartózkodott, mikor bűntársa, a szívtelen Frank Stilwell Earp duplacsövű sörétese elé került, de valahogy sikerült meglógnia a fivérét, Morgant megbosszuló revolverhős elől, hogy a Redingtoni-hágó felé iszkoljon és az azonos nevű közösségben találjon menedékre, ahol egy szeretője lakott. Amsel sötét metamorfózisa néhány hónappal Wyatt Earp vendettája előtt vette kezdetét, amikor egy tombstone-i szalonban romlott húst evett. Bár a szerencsétlen tulajdonos golyóval a mellében rogyott össze, az akasztófavirág sejtjeiben végbemenő változás, örület megállíthatatlan volt. Néhány hónap után Redingtont is el kellett hagynia, mert részegen megölte a kedvesét és tetemes mennyiséget falt be nyers húsából. Ma már tudja, miért. Elcserélt gyerek volt, a gonosz, aljas bába egy piciny ghulkölyköt adott Amselék szerető kezébe, az emberbabát pedig elnyelték a hullaszagú, fekete ghuljáratok. Az egykori törvényenkívüli különböző ghulcsapatokhoz csatlakozva

élte új életét, majd Mexikóban kötött ki, ahol 1910-ben véres forradalom tört ki. Itt egy San Franciscóból érkezett bestiafalka fogadta be, majd Európában lelt ideiglenes otthonra, ahol egy minden eddiginél gyilkosabb vérontás zajlott. Franciaországban Griohr követője lett, és sosem gondolta volna, hogy egy szép napon visszatér abba az Arizonába, ahol a legsötétebb ösvényre lépett. De a jövő kifürkészhetetlen. A város sokat fejlődött, a volt lókötoő önkéntelenül is az ismerős, változatlan helyeket kereste, mint a kiürített Fort Lowell, ahol most bűdös zsírzókolóniája tanyázik. Egy három hónappal ezelőtti holdvilágos éjjelen meghallotta, hogy valaki németül szólongatja a Sátánt az új jövevények szálnalmas kis temetőjében, és mivel mindig is afféle mókamester volt, úgy döntött, hogy megenged magának egy kis szórakozást. A sírrabló ocsmánysággá alakult törvényenkívüli új, második élete során szoros kapcsolatba került egy éji huhogányok titokzatos fájával és sikeresen „betört” egyet. A lény, aki a frászt hozta a Reinhold Krieger nevű férőira, a Kitnek becézett Christopher McMastersről kapta a nevét, egy volt rabszolgáról, aki csizmák fényesítéséből élt Tucsonban. Amsel úrnője hat héten belül tudomást szerzett a becsapott ördögimádóról és az egykori cseregyerek kiseded játékairól. Először meg akarta büntetni, néhány nappal később azonban mégis megparancsolta neki, hogy kutassa fel, mert egy borzalmas tervet kezdett szőni, amire a betegségek ősforrása, a nagy Baoht Z’uqqa-Mogg is áldását adta. Amsel valaha jól forgatta a pisztolyt és a puskát, de idomtalan, hosszú karmú mancsai már nem alkalmasak erre.

ERŐ: 16 FIZ: 14 MRT: 13 INT: 11 AKR: 12 ÜGY: 12

ÉP: 14

Mozgás: 9

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Harapás 85%, sebzés 1d6+automatikus marcangolás

Karmok 46%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Német) 53%, Ásás 75%, Észrevétel 50%, Hallgatóság 70%, Lopakodás 80%, Mászás 70%, Nyelvtudás (Angol) 50%, Oszlás megszimatolása 65%, Pisztoly 62%, Puska 56%, Rejtőzés 60%, Ugrás 75%

Varázslat: Éji huhogány idézése/béklyózása

Vért: a tüzfegyverek és lövedékek sebzése feleződik

Kit, az éji huhogány (0/1d6 ÉPE):

Betegesen vézna, obszidiánfekete bőrű lény, ami szakasztott olyan, mint a keresztény vallás ördögei, csak teljesen arctalan és néma, mint a sír. Széles bőrszárnyakon közlekedik, hosszú, veszedelmes kinézetű farka uszályként követi. A rejtélyes faj eme példánya körülbelül egy évtized óta közel áll Amselhez. A támadása megmosolyogtatóan hangzik, de ez a kreatúra nem a valószerűtlenül hosszú ujjait veti be, hanem a horgas farkát, ami olyan éles, mint egy sebészszeke. Kit űzte el Pinedáékat és ijesztette halálra Fort Lowell egyik gyógyítóját, Guadalupe Torrest a Rillitónál. Amsel megtanította neki a kézítusa alapjait.

ERŐ: 14 FIZ: 11 MRT: 15 INT: 3 AKR: 10 ÜGY: 14

ÉP: 13

Mozgás: 6/12 repülve

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Megragadás 50%, sebz. lefogás

Csiklandozás 50%, sebz. mozgásképtelenség 1d6+1 körig

Bunkósbot 38%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Lopakodás 90%, Rejtőzés 90%

Vért: 2 pontos bőr

Long Pang (0/1d6 ÉPE):

A heges képű, holsápadt ghul Griohr éber testőre. Hat évtizeddel korábban, egy szegény faluban látta meg a napvilágot, Kína Sanhszi tartományában, egy hatfős, nélkülöző parasztcsalád első gyermekeként. Szülei két hűgát is a közeli, téglából emelt csecsemőtorony tetején tátongó lyukba hajították, ahol rövid idő alatt éhen haltak, mert nem volt mivel etetni az apró, de annál éhesebb szájacskákat. De ez sem segített rajtuk, 1876-79 között szörnyű éhínség sújtotta az országrészt, milliók halálát okozva. Sanhszi szenvedett a legjobban a szárazság okozta istencsapástól, a kétségbeesett, gyötrődő tömegek egymás húsával igyekeztek betömni a veszettül korgó gyomrukat. Gyakori volt hogy óvatlan gyerkőcöket

raboltak el az utcáról, máskor tehetős emberek vásároltak koldusszegény familiákból származó fiúkat és lányokat, mint holmi vágóállatot, de az is előfordult, hogy a szomszédok, rokonok, barátok vagy ismerősök elcseréltek egy-egy feláldozhatónak ítélt gyereket, hogy a szörnyű, de életmentő lakomát követően ne furdalja őket a lelkiismeret. Az ifjú Long azonban szívós és erős volt, túlélte a borzalmas katasztrófát és még az emberhús semmivel sem összehasonlítható ízére is rákapott, mint egy kivénhedt tigris. Alig több, mint fél évtizeddel az éhínség után már San Francisco kínai negyedének szűk, ópiumtól szagló, nyomorúságos utcáit róttá. Bő ingujjában rövid nyelű, gyilkos baltát rejtegetett, hiszen a hírhedt alvilági csoport, a Bing Kong Tong egyik legügyesebb, legkíméletlenebb és legfélelmetesebb hírű katonája volt, egyike a különféle, állig felfegyverzett bandák közti véres utcai harcok csúcsragadozóinak. A velejéig gonosz alak az emberi hús fogyasztásáról sem mondott le, a megrökönyödött tongtagok kérdéseire zavaros, misztikus magyarázatokat adott. A pokoli hírnevű bérgyilkos személyét homály övezte, ezért a rendőrség és a fehér sajtó csak „Sárga Hentesként” emlegette. Ezidőtájt vette észre magán a különös, de annál izgalmasabb testi elváltozásokat. Lábfejei hasított patákká, körmei sarlószerű, acélos karmokká kezdtek alakulni, arca pedig éhes, ádáz kutyapofává nyúlott. A kínai férfi az 1906-os földrengés és tűzvész esztendejében lépte át egy új, még sötétebb világ kapuját, mikor a kisebb apokalipszis porhanyósra sült áldozatai után kutatva még önmagánál is torzabb, éhes alakokba ütközött a rommezőn. Az öbölmenti város ghulfalkáinak egyike fogadta be, és a csendes város, a San Francisco nekropoliszául szolgáló Colma állandó lakója lett. A ghulkán előbb a forrongó Mexikóba költözött, majd a világháború éveiben ismét vándorútra kelt, hogy ne maradjon le a világraszóló európai zabálásról. Mindenütt újabb tagokra tett szert, akik gyorsan otthonra találtak a kaffogó hullaevők népes csapatában, de a spanyolnátha eljövetele éket vert közékük. A Belgiumban megismertek között akadt egy született ghul, Griohr, aki annak a Baoht Z'uqqa-Mogg nevű Mérhetetlen Vénnek az ígehirdetője volt, „aki” köztük járt, szent kórságokat terjesztve a világban és domború hasú, jóllakott, kéjesen lihegő szörnyetegek áldásai kísérték. Az influenza halálos diadalmenete Longot is meggyőzte, hogy belépjen a hatalmas lény hívei közé.

ERŐ: 16 FIZ: 17 MRT: 11 INT: 11 AKR: 12 ÜGY: 15

ÉP: 14

Mozgás: 9

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Balta 85%, sebzés 1d6+sb

Harapás 80%, sebzés 1d6+automatikus marcangolás

Karmok 62%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Mandarin) 49%, Ásás 75%, Észrevétel 60%, Hallgatóság 70%, Harcművészet 35%, Kitérés 65%, Lopakodás 80%, Mászás 70%, Nyelvtudás (Angol) 45%, Oszlás megszimatolása 65%, Rejtőzés 60%, Ugrás 75%

Vért: a tüzfegyverek és lövedékek sebzése feleződik

John Philips:

Philips egy nagydarab, széles vállú, látványosan kancsalító férfi, aki arasznyi, bánatosan lekonyuló harcsabajusszal büszkélkedhet. Haja, szeme és bőre sötét, könnyen lehet, hogy mexikóinak nézik. A szeme fehérje már besárgult az alkoholizmustól. Szegényes, valaha fehér inge, kék farmernadrágja elnyűtt, csizmája kopott, foghíjas szájából újságpapírból sodort, hüvelykujj vastagságú cigaretta kandikál kifelé. Kopaszodó fejét zsíros, barna kalap fedi. New orleansi, egy szerb családból származik, amely már a polgárháború előtt is az Egyesült Államokban élt és még a déliek elbukott szabadságharcából is kivette a részét, Cognevich századának katonájaként. Apjának eredetileg Jovan Filipovic volt a neve, mielőtt amerikaiassá tette. A félelmetes, haramiaképű alak egy ghul félvér, akin még csak egy árulkodó jegy látszik, a megvastagodott, viszonylag hosszú kézkörmök. Egy sírásásból élő, degenerált familia sarja, amelynek minden tagja összeszűrte a levet a csendes temetők sápatag rémeivel, amiket összemostak a szerb mondák egyszemű, patás, kutyafejű démonaival, a pszoglávokkal. 1926 májusában bátor, a Mítosz ellen küzdő polgárok triója leplezte le őket, és két Philips kivételével mindannyian börtönbe kerültek. John és öccse, Paul nyugatra szöktek, hogy Houstonban váljanak el útjaik. Az idősebb testvér végül Tucson városában kötött ki, ahol sikerült felvennie a kapcsolatot a helyi hullafalók kis közösségével. Baoht Z'uqqa-Mogg szektájának tagjaival április végén ismerkedett meg, és szinte azonnal Griohr büvkörébe került. A papnő kora nyáron parancsolta meg neki, hogy költözzön be az el fuertei temetőnél álló gazdátlan putriba, hogy ne egy erődbeli tegye. Oszladozó emberi testrészeken él, amiket a próféta nyájának bárányai szereznek be neki. A tucsoniakkal eltemetett értékek sincsenek biztonságban, a new orleansi jövevény az eladásukból szerzi az italra, dohányra valót. Emberkerülő, sokat beszél magában, angolul és szerbül egyaránt. Az ördögimádó Kriegerrel csak a próféta utasítására közösködik.

ERŐ: 13 FIZ: 15 MRT: 15 INT: 10 AKR: 11 ÜGY: 9

MGJ: 7 MŰV: 6 ÉPE: 0 ÉP: 15

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Körmök 60%, sebzés 1d4+sb

Balta 55%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Angol) 46%, Cthulhu-mítosz 20%, Kitérés 33%, Nyelvtudás (Ghul) 40%, Nyelvtudás (Szerb) 30%, Okkult 12%

Ghulok (0/1d6 ÉPE):

Ezek a hím- és nőnemű, ó- és újvilági szörnyetegek adják Griohr gyülekezetének gerincét, számuk $2d4+3d6$. Egyikük egy mexikói kisbabát szoptat, amit egy dél-tucsoni vályogputri bölcsőjéből csent el. A bogárszemű fiúcskának Dagoberto Sanchez a neve, 1d4 héttel ezelőtti rejtélyes eltűnéséről a sajtó is tudósított.

ERŐ: 14 FIZ: 14 MRT: 12 INT: 11 AKR: 11 ÜGY: 11

ÉP: 13

Mozgás: 9

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Harapás 80%, sebzés 1d6+automatikus marcangolás

Karmok 30%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Ásás 75%, Észrevétel 50%, Hallgatózás 70%, Lopakodás 80%, Mászás 70%, Oszlás megszimatolása 65%, Rejtőzés 60%, Ugrás 75%

Vért: a tüzfegyverek és lövedékek sebzése feleződik

Baoht Z'uqqa-Mogg (1d8/2d20 ÉPE):

A történet ghuljai által tisztelt Mérhetetlen Vén egy elmélet szerint a Shaggairól, a földönkívüli shanok világáról származik. Egy szinte hipnotikusan csillogó, zöldesfekete kitinpáncélos, erősen skorpióra emlékeztető szörnyeteg, amit nedvedző kelések és undorító, összevissza nyüzsgő rovarok, bogarak és férgek borítanak. Nagy, gumószerű, ízelt csápok, eltérő méretű sárga szemek és gennytől csöpögő rágók sokaságával borított feje van, amiből csattogó és sziszegő hangok törnek elő. Két erős ollója, egy hosszú, gyilkos kinézetű farka, megszámlálhatatlan lába és három pár erőteljes, hártvány, tüskés szárnya van. Nem él ember, aki a szolgálatába állna, kultusza kizárólag ghulokból tevődik össze. Ingoványokhoz,

szeméttelpekhez, csatornákhöz, tömegsírokhoz, penésszel, élősdiekkal és kossal teli elhagyott épületekhez, illetve temetőkhöz vonzódik, ilyen helyeken lehet megidézni. Ilyenkor minden esetben a föld alól tör elő, mocsokkal és fertőző váladékkal borítva be a jelenlétüket. Ha farkának mérge legyőzi az áldozat FIZ-ét, 1d100 kör múlva kínos halált hal. Két egymás utáni Orvoslás-dobásnak kell sikerrel végződnie, hogy megállítsák az idegen mérget, de a szerencsétlen még így is 1d6 ÉP-t és 1d4 FIZ-t veszít, még hozzá véglegesen. A lény testnedvei, élősködőinek harapása erősen fertőző, azonnal sikeres Orvoslás-próbát igényel, különben napi 1d10 FIZ veszik el, ahogy az áldozat húsa elevenen elrohad. Az így elvesztett pontoknak végleg búcsút kell mondani. Baoht Z'uqqa-Mogg parazitáinak csípő, viszkető, maró rajtámadása körönként sebez és automatikusan fertőz. A Vén élősködőitől csak úgy lehet megszabadulni, ha teljesen vízbe vagy másmilyen folyadékba mártják az embert, esetleg egy poroltó tartalmával, rovarölő méreggel vagy egyéb vegyszerekkel fűjják le, de ez komoly károkat is okozhat. ÉP-i elfogytával a föld mélyére menekül és csak egy gyomorforgató szagú, nyúlós, gőzölgő, vonagló kukacoktól hemzsegő tócsát hagy maga után.

ERŐ: 35 FIZ: 77 MRT: 43 INT: 18 AKR: 28 ÜGY: 17

ÉP: 60

Mozgás: 8/16 repülve/5 ásva

Sebzésbónusz: +4d6

Fegyverek: Karmok 90%, sebzés 1d6+sb

Szúrás 85%, sebzés 1d6+méreg (HAT: 24)

Rajzás 75%, sebzés 1d2+fertőzés

Rágók 55%, sebzés 1d4+2d6

Varázslatok: a legtöbb Idézés, Béklyózás, Kapcsolat és Hívás varázsigé, illetve amit a mesélő akar

Vért: 15 pontnyi kemény kitinpáncél, a nem nyársaló fegyverek nem sebzik

Segédletek:

Az Arizonai Napi Polgár 1901. január 9-i cikke:

Fort Lowell szellemének híre

Fort Lowell szelleme manapság valószínűleg az ország legismertebb szellemeinek egyike. Mióta a Polgár felhívta a figyelmet a szellemre, minden fontosabb lap közölt róla valamit, és azon személyek, akik ezelőtt még sosem hallottak Fort Lowell-ről, tisztában vannak a szelleme minden mozdulatával. A Phoenixi Republikánus egy a szellemmel való találkozásról számol be, ami érdekes olvasmányoknak ígérkezik. Így szól:

Mr. T. F. Grindell, a legfelsőbb bíróság hivatalnoka tegnap reggel érkezett haza tucsoni és nogalesi útjáról. Tucsonból Fort Lowell-be utazott, ahol testvére, E. P. Grindell él, és közben megvizsgálta, milyen furcsa történeteket meséltek az elmúlt hat hétben. A Mr. Grindell által látott szellemek legkézzelfoghatóbb bizonyítéka egy a csütörtök éjjel átélt félelemtől halálraváltan fekvő mexikói nő. Azt mondta, hogy éjszaka vizet húzni ment az egyik kúthoz és amikor a kút fölé hajolt, valami fehérét látott. Az felmászott a kötélen és egy pillanatig a kút szélén állt. Nagyon magas volt, leírhatatlan formával, egy emberalak halvány körvonala. Az asszony a szemeit, a szívét és az agyát leszámítva kővé dermedt. A szellem egy pillanat alatt a kút tetején termett, egy kis szellemmel együtt. Lesiklottak a falról és eltáncoltak a tekintete előtt.

Ezután mozogni kezdtek a szemlélő lábai és bemenekült a házba és elájult. A barátai azt mondták, hogy sosem fog magához térni. Hosszú idő után visszanyerte az eszméletét és elmesélte a rémes dolgot, amit látott. Még múlt szombaton sem volt biztos, hogy felépül.

A régi Fort Lowell-t és környékét néhány mexikói család és három-négy amerikai lakja. Körülbelül hat héttel ezelőtt egy mexikói jelentette, hogy szellemet látott. Ezt követően egy féltucat másik mexikói is látta, akik leírása egyezik a nőével, bár senki sem figyelte meg olyan közelről. A hely egyetlen amerikaija sem látta még, bár gondosan figyelnek. Legtöbbjük káprázatnak hiszi, de a mexikóiak számára valódi és a megütött nő látomása óta egyikük sem merészkedik ki éjszaka.

Edwin Messenger 1928. augusztus 3-i levele:

Drága Barátom,

Szívélyes üdvözlés a hősi halált halt földünk, Charles R. Lowell uniós tábornok nevét viselő erődől! Szeretnék köszönetet mondani a legutóbbi leveledért, soraid felvidítotok és aznap éjjel Arkham szép, ismerős utcáival álmodtam, amiket oly sokat róttunk. Biztos unod már, hogy mindig megemlítem, mennyire hiányzik, de bármennyire is megszerettem a forró Délnyugatot és annak népét, nincs nap, hogy ne gondolnék a zöldellő Új-Angliára. A hadinaplómmal keveset haladtam mostanság, bevallom, hogy könnyebb feladatra számítottam, hisz nem vágyom irodalmi babérokra. De ha jól haladok veled, megnyugtat, segít feldolgozni azokat a szörnyűségeket, amiket „odaát” átéltem, hogy a népszerű háborús dalra utaljak. Bízom benne, hogy azzal a pokoli vérontással legyőztük a civilizáció minden egyes ellenségét és jobb világot teremtettünk gyermekeinknek, unokáinknak. Meg szeretném óvni őket attól, amit a bajtársaimmal átéltek.

Bár csak azt mondhatnám, hogy semmi különös nincs velem és élvezem a spanyolok földjének álmos idilljét idéző létezését és a remek konyhát! De a zálogházban most nem mennek valami jól a dolgok, túl sok ki nem váltott, nehezen eladható portékán ülünk, ráadásul a főnököm hitelt vett fel, hogy egy új, nagyobb és biztonságosabb széfet vásároljon. Többen is azt tanácsolták, hogy keressék más állást, mert Mr. Newman rendszeresen kakasviadalokra jár a mexikói negyedbe és egy fél vagyont elveszített már. Ez nem hagy nyugodni, sokkal jobban zavar, mint a munkával járó veszély. Hat napja is ki kellett dobnom egy erőszakos, okoskodó alakot. Szegény ökör nem tudta, hogy egy tengerészgyalogossal húzott ujját, aki Franciaországot is megjárta. Természetesen fenyegetőzött, hogy visszajön és elevenen megnyúzza, de akkor jogomban áll lelőni. Telefon ide, mozgókép oda, itt néha még mindig így zajlanak a dolgok. Tucson régi, sokat látott város, aminek történelme van, spanyol, mexikói és déli konföderált zászlót is lengetett, cibált már felette a szél. Errefelé ritkák az ilyen helyek, a legtöbb lakott város csak néhány évtizede létezik, de olyan is van, ami tíz évig sem húzta, már elnémult szellemvárossá vált. Massachusettsnek is megvannak a maga rémisztő legendái, boszorkányhistóriái, de Arizona bármikor rátromfol, egyértelműen azért, mert nagyrészt más fajok lakják. A mexikói nagyon babonás szerzet, amire a sűrű indián vér mellett a pápista, római katolikus vallása is rátesz pár lapáttal. Többször is megírtam már neked, hogy milyen vendégszerető, életigenlő, temperamentumos és keményen dolgozó emberek ők, de minden sarkon szőrös vadembereket, gonosz bagolyasszonyokat, hazajáró lelkeket és rontó boszorkányokat gyanítanak. Az erődök jó része meg van győződve arról, hogy egy mexikói gyilkos anya szelleme kísérti a közeli folyópartot, néhányan még egy Bibliából emelt toronyra is megesküdnék, hogy a saját szemükkel látták. S nem csak itt, hanem bárhol felbukkanhat, ahol mexikóiak élnek, mert a határ túloldaláról érkezettek és a tősgyökeres tucsoniak is ismerik a la llorona történetét. Én mindehhez túl racionális vagyok.

De azért remélem, hogy ezek a buta rémtörténetek és a köztünk lévő távolság nem tántorítanak el titeket a régóta tervezett látogatástól. Ez a mindenféle csodákkal teli 20. század, már nem ponyvás szekéren kell átkelni az országon. Az 303-311 East Congress Streeten álló Kongresszus Szállodát ajánlom, a város legjobbja. Én a helyeteken egy autóbilt is kibérelnék, mert El Fuertében csak a sátrazók számára van hely. S nyugodj meg, Tucson modern, még Arkhamünknél is nagyobb város, mozival, fagylaltossal, könyvtárral, színházzal, százféle bolttal, tehát mindene megvan, amit odahaza is

megszoktál, csak olasz helyett spanyol szót hall az ember és több a kínai. Senki sem fog megskalpolni, mint az olcsó vadnyugati ponyvákban szokás.

Ölel régi barátod,

Edwin

Nyüvek (varázsigé):

Közönséges házilégy peték tízezreit hozza létre az áldozat bőrén. A varázslat 8 Mágiapontba kerül és pontosan 15 percig tart. Csak alvó, hipnotizált vagy más módon ellenállást nem tanúsító célpont ellen használható. Ahogy a peték gyorsan kikelnek, a pillanatok alatt növekedésnek induló lárvák régni kezdik az áldozat bőrét és húsát, ami a célpontot a sokk és a vérveszteség miatt eszméletlenségbe taszítja, és ez gyors halálhoz vezet. A szélesebb és sikeres Elsősegély-dobás és az egyszerű taktikák, mint például a test vízbe vagy petróleumba merítése, jó eséllyel megmentik az áldozat életét. Sajnos az újra és újra megjelenő kukacréteg 12 pontot von le a célpont Épelméjéből, ami gyakran elég ahhoz, hogy megőrüljön és képtelen legyen védekezni egy ilyen támadás ellen. Egy óra elteltével a kukacok nagy, kövér legyekké változnak, és egy csomót hagynak maguk után, ami csak közeli vizsgálat után tűnik emberformájúnak.